

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

Rådet

97/C 375/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 41/97 av den 7 oktober 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)	1
97/C 375/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 42/97 av den 9 oktober 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om ändring av direktiv 92/14/EEG om begränsning av utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988)	25
97/C 375/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 43/97 av den 13 oktober 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper	34
97/C 375/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 44/97 av den 16 oktober 1997, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation, inklusive ömsesidigt erkännande av utrustningarnas överensstämmelse	48

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 41/97

antagen av rådet den 7 oktober 1997

inför antagandet av rådets direktiv 97/.../EG om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

(97/C 375/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 118a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾, som upprättats efter samråd med Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

(1) I fördragets artikel 118a föreskrivs att rådet i form av direktiv skall anta minimikrav i syfte att främja förbättringar, särskilt i arbetsmiljö, för att säkerställa högre skyddsnivå för arbetstagares hälsa och säkerhet.

(2) Enligt den artikeln skall man i sådana direktiv undvika administrativa, finansiella och rättsliga

ålägganden som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

(3) Förbättringen av arbetstagarens säkerhet, hygien och hälsa i arbetet bör inte underordnas rent ekonomiska överväganden.

(4) Respekten för minimikraven för skydd för arbetstagarnas hälsa och säkerhet mot de risker som har samband med kemiska agenser syftar inte bara till att säkerställa att varje enskild arbetstagares hälsa och säkerhet skyddas utan även till att åstadkomma en lägsta skyddsnivå för alla arbetstagare i gemenskapen, vilket gör att en eventuell snedvridning av konkurrensen undviks.

(5) En enhetlig nivå på skyddet mot de risker som har samband med kemiska agenser måste fastställas för gemenskapen som helhet, och denna skyddsnivå bör inte fastställas genom detaljerade föreskrifter utan genom att det fastställs en ram med generella principer som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa minimikraven på ett enhetligt sätt.

(6) Arbetsuppgifter där kemiska agenser förekommer kan innebära att arbetstagare utsätts för risker.

(7) Rådets direktiv 80/1107/EEG av den 27 november 1980 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering av kemiska, fysiska och biologiska agenser i arbetet⁽⁴⁾, rådets direktiv 82/605/EEG av

⁽¹⁾ EGT C 165, 16.6.1993, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 34, 2.2.1994, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 april 1994 (EGT C 128, 9.5.1994, s. 167), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 oktober 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 327, 3.12.1980, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 88/642/EEG (EGT L 356, 24.12.1988, s. 74).

- den 28 juli 1982 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering i arbetet för blymetall och dess joniska föreningar (första särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG)⁽¹⁾ och rådets direktiv 88/364/EEG av den 9 juni 1988 om arbetskydd genom förbud mot vissa agenser och arbetsmoment (fjärde särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG)⁽²⁾ bör, för enhetlighetens och tydlighetens skull samt av tekniska skäl, revideras och inbegripas i ett enda direktiv i vilket fastställs minimikrav för skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet vid arbetsuppgifter där kemiska agenser förekommer. Dessa direktiv kan upphävas.
- (8) Detta direktiv är ett särdirektiv enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetsplatsernas säkerhet och hälsa i arbetet⁽³⁾.
- (9) Därför gäller bestämmelserna i det nämnda direktivet till fullo arbetstagare som utsätts för kemiska agenser, utan att det påverkar tillämpningen av strängare eller mer detaljerade bestämmelser i detta direktiv.
- (10) Strängare och/eller särskilda bestämmelser om transport av farliga kemiska agenser finns i bindande internationella avtal och konventioner som har införlivats i gemenskapens bestämmelser om transport av farliga varor på väg, järnväg, vatten och i luften.
- (11) I direktiv 67/548/EEG⁽⁴⁾ och direktiv 88/379/EEG⁽⁵⁾ om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen respektive preparat, fastställde rådet ett system av kriterier för klassificering av farliga ämnen och preparat.
- (12) Definitionen av farliga kemiska agenser bör omfatta alla kemiska ämnen som uppfyller dessa kriterier och även alla kemiska ämnen som, även om de inte uppfyller dessa kriterier, på grund av sina fysikalisk-kemiska, kemiska eller toxikologiska egenskaper och det sätt på vilket de används eller finns på arbetsplatsen, kan utgöra en risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.
- (13) I direktiv 90/492/EEG⁽⁶⁾ definierade och fastställde kommissionen ett system för specifik information om farliga ämnen och preparat (beredningar), i form av säkerhetsdatablad, främst avsedda för industriella användare för att de skall kunna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetstagares säkerhet och hälsa skyddas. I rådets direktiv 92/58/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet (nionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)⁽⁷⁾ fastställs ett system för att märka behållare och rörledningar som används för farliga ämnen och preparat i arbetet.
- (14) För att vidta de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som krävs enligt detta direktiv bör arbetsgivaren göra en bedömning av varje risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som beror på farliga kemiska agenser på arbetsplatsen.
- (15) De förebyggande åtgärder som identifieras vid riskbedömningen och som vidtas av arbetsgivaren bör vara förenliga med behovet av att skydda folkhälsan och miljön.
- (16) För att göra den information som är tillgänglig för arbetstagarna så omfattande att förbättra skyddsnivå säkerställs, är det nödvändigt att arbetstagarna och deras företrädare informeras om de risker som kemiska agenser kan innebära för deras säkerhet och hälsa och om de åtgärder som krävs för att minska eller eliminera dessa risker, och de bör ha möjlighet att kontrollera att nödvändiga skyddsåtgärder vidtas.
- (17) Hälsokontroll av de arbetstagare som enligt den ovannämnda bedömningen utsätts för hälsorisker kan bidra till de skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder som arbetsgivaren skall vidta.

⁽¹⁾ EGT L 247, 23.8.1982, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 179, 9.7.1988, s. 44.

⁽³⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/56/EG (EGT L 236, 18.9.1996, s. 35).

⁽⁵⁾ EGT L 187, 16.7.1988, s. 14. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/65/EG (EGT L 265, 18.10.1996, s. 15).

⁽⁶⁾ EGT L 275, 5.10.1990, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 23.

(18) Arbetsgivaren måste regelbundet göra utvärderingar och mätningar samt följa utvecklingen av ny teknik i syfte att förbättra skyddet för arbetstagares säkerhet och hälsa.

(19) Senast tillgängliga vetenskapliga rön bör utvärderas av oberoende vetenskapsmän för att bistå kommissionen vid fastställandet av yrkeshygieniska gränsvärden.

(20) Även om kunskapsnivån i vissa fall inte är sådan att det går att vetenskapligt fastställa någon exponeringsnivå för kemiska agenser under vilken hälsorisker inte längre föreligger, kommer ändå minskning av exponeringen för dessa kemiska agenser att minska dessa risker.

(21) I direktiv 91/322/EEG⁽¹⁾ och direktiv 96/94/EG⁽²⁾ fastställde kommissionen indikativa gränsvärden i enlighet med direktiv 80/1107/EEG och de förra direktiven bör behållas som en del av den nuvarande ramen.

(22) De nödvändiga tekniska anpassningarna av detta direktiv bör göras av kommissionen i samarbete med den kommitté som har inrättats genom direktiv 89/391/EEG för att bistå kommissionen vid utformningen av tekniska anpassningar av särdirektiv som har antagits inom ramen för det direktivet. Kommissionen bör även, efter samråd med Rådgivande kommittén för arbetskyddsfrågor i överensstämmelse med beslut 74/325/EEG⁽³⁾, fastställa praktiska riktlinjer för tillämpningen av detta direktiv.

(23) Upphävandet av direktiv 80/1107/EEG får inte leda till sänkning av den nuvarande skyddsnivån för arbetstagare när det gäller kemiska, fysikaliska och biologiska agenser. De skyddsnivåer som följer av befintliga direktiv om biologiska agenser, det föreslagna direktivet om fysikaliska agenser, detta direktiv och eventuella ändringar av dessa texter bör återspegla och åtminstone bibehålla skyddsnivåerna i nämnda direktiv.

(24) Detta direktiv är ett konkret bidrag till skapandet av den inre marknadens sociala dimension.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål och räckvidd

1. I detta direktiv, som är det fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG, fastställs minimikrav för skydd av arbetstagare mot risker för deras säkerhet och hälsa som kan uppstå antingen genom påverkan av kemiska agenser som förekommer på arbetsplatsen eller som en följd av arbetsuppgifter där kemiska agenser förekommer.

2. Kraven i detta direktiv skall tillämpas där farliga kemiska agenser kan förekomma på arbetsplatsen, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om kemiska agenser för vilka strålskyddsåtgärder är tillämpliga enligt direktiv som antagits enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

3. För carcinogener i arbetet skall bestämmelserna i detta direktiv tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av strängare och/eller mer detaljerade bestämmelser i rådets direktiv 90/394/EEG av den 28 juni 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)⁽⁴⁾.

4. Bestämmelserna i direktiv 89/391/EEG skall tillämpas till fullo inom hela det område som anges i denna artikel, utan att det påverkar tillämpningen av strängare och/eller mer detaljerade bestämmelser i detta direktiv.

5. När det gäller transport av farliga kemiska agenser skall bestämmelserna i detta direktiv tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de strängare och/eller mer detaljerade bestämmelserna i direktiv 94/55/EG⁽⁵⁾ och direktiv 96/49/EG⁽⁶⁾, bestämmelserna i IMDG-koden,

⁽⁴⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg (EGT L 319, 12.12.1994, s. 7). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/87/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 45).

⁽¹⁾ EGT L 177, 5.7.1991, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 86.

⁽³⁾ EGT L 185, 9.7.1974, s. 15. Beslutet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

IBC-koden och IGC-koden enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 93/75/EEG⁽¹⁾, bestämmelserna i den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar och förordningen om transport av farliga ämnen på Rhen såsom dessa har införlivats i gemenskapslagstiftningen och i de tekniska anvisningar för säkra transporter av farligt gods som den internationella civila luftfartsorganisationen har utfärdat när detta direktiv träder i kraft.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *kemiskt agens*: varje kemiskt grundämne eller kemisk förening, ensamt eller i blandning, i naturligt tillstånd eller framställt, använt eller utsläppt, inbegripet utsläppt som avfall, genom någon arbetsprocess, oavsett om det framställts avsiktligt och oavsett om det släppts ut på marknaden,
- b) *farligt kemiskt agens*:
 - i) varje kemiskt agens som uppfyller kriterierna för att klassificeras som farligt enligt kriterierna i bilaga VI i direktiv 67/548/EEG, oavsett om detta ämne klassificeras i direktivet, utom sådana ämnen som enbart uppfyller kriterierna för att klassificeras som miljöfarliga,
 - ii) varje kemiskt agens som uppfyller kriterierna för att klassificeras som farligt preparat enligt direktiv 88/379/EEG, oavsett om detta preparat klassificeras i direktivet, förutom sådana preparat som enbart uppfyller kriterierna för att klassificeras som miljöfarliga,
 - iii) varje kemiskt agens som, även om det inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som farligt enligt i och ii, kan innebära risk för arbetstagares säkerhet och hälsa på grund av sina fysikalisk-kemiska, kemiska eller toxikologiska egenskaper samt på grund av det sätt på vilket det används eller förekommer på arbetsplatsen, inbegripet varje kemiskt agens för vilket det fastställts ett yrkeshygieniskt gränsvärde enligt artikel 3,

- c) *verksamhet där kemiska agenser förekommer*: varje arbete i vilket kemiska agenser används, eller kan komma att användas, i någon process, inbegripet framställning, hantering, lagerhållning, transport eller bortskaffande och behandling, eller arbete vid vilket sådana agenser bildas,
- d) *yrkeshygieniskt gränsvärde*: om inte annat anges gränsen för det tidsvägda medelvärdet av koncentrationen av ett kemiskt agens i arbetstagarens inandningszon i förhållande till en given referensperiod,
- e) *biologiskt gränsvärde*: gränsen för koncentrationen av ett givet kemiskt agens i ett tillämpligt biologiskt medium, dess metabolit eller en effektindikator,
- f) *hälsokontroll*: bedömning av en enskild arbetstagare för att fastställa denna individs hälsotillstånd, i förhållande till exponering för specifika kemiska agenser i arbetet,
- g) *fara*: den inneboende egenskapen hos ett kemiskt agens att kunna framkalla skada,
- h) *risk*: sannolikheten för att en potentiell skada skall uppkomma under användning och/eller exponering.

Artikel 3

Yrkeshygieniska gränsvärden och biologiska gränsvärden

1. Kommissionen skall bedöma sambandet mellan hälsoeffekter av farliga kemiska agenser och yrkeshygienisk exponeringsnivå på grundval av en oberoende vetenskaplig utvärdering av senast tillgängliga vetenskapliga rön.
2. På grundval av den bedömning som beskrivs i punkt 1 skall kommissionen efter samråd med Rådgivande kommittén för arbetskyddsfrågor föreslå europeiska mål i form av indikativa yrkeshygieniska gränsvärden för skydd av arbetstagare mot kemiska risker som skall fastställas på gemenskapsnivå.

Dessa gränsvärden skall fastställas eller revideras med hänsyn till tillgängliga mätmetoder i enlighet med förordandet i artikel 17 i direktiv 89/391/EEG. Medlemsstaterna skall informera arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna om de yrkeshygieniska gränsvärden som fastställs på gemenskapsnivå.

3. För varje kemiskt agens för vilket ett indikativt yrkeshygieniskt gränsvärde har fastställts på gemenskapsnivå skall medlemsstaterna fastställa ett nationellt yrkeshygieniskt gränsvärde med beaktande av gemenskapens

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/75/EEG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods (EGT L 247, 5.10.1993, s. 19). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/34/EG (EGT L 158, 17.6.1997, s. 40).

gränsvärde och fastställa dess karaktär i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

4. Tvingande yrkeshygieniska gränsvärden får upprättas på gemenskapsnivå och dessa skall, tillsammans med de faktorer som har beaktats när de indikativa yrkeshygieniska gränsvärdena fastställdes, återspegla vad som är praktiskt genomförbart samtidigt som målet att säkerställa arbetstagarnas hälsa i arbetet bibehålls. Sådana gränsvärden skall fastställas i enlighet med artikel 118a i fördraget och införas i bilaga I till detta direktiv.

5. För varje kemiskt agens för vilket ett tvingande yrkeshygieniskt gränsvärde har fastställts skall medlemsstaterna fastställa ett motsvarande nationellt tvingande yrkeshygieniskt gränsvärde som skall grundas på, men inte vara högre än, gemenskapsgränsvärdet.

6. Tvingande biologiska gränsvärden får upprättas på gemenskapsnivå på grundval av den värdering som beskrivs i punkt 1 och tillgången på mätmetoder och skall återspegla vad som är praktiskt genomförbart samtidigt som målet att säkerställa arbetstagarnas hälsa i arbetet bibehålls. Sådana gränsvärden skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 118a i fördraget och anges i bilaga II till detta direktiv, tillsammans med annan tillämplig information om hälsokontroller.

7. För varje kemiskt agens för vilket ett tvingande biologiskt gränsvärde fastställs skall medlemsstaterna fastställa ett motsvarande nationellt tvingande biologiskt gränsvärde som skall grundas på, men inte vara högre än, gränsvärdet.

8. Om en medlemsstat inför eller reviderar ett nationellt yrkeshygieniskt gränsvärde eller ett nationellt biologiskt gränsvärde för ett kemiskt agens på grundval av nya rön, skall den informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta och om tillämpliga vetenskapliga och tekniska uppgifter. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder.

9. Standardiserade metoder för att mäta och utvärdera koncentrationsnivåer i luften på arbetsplatsen i förhållande till yrkeshygieniska gränsvärden skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2.

AVSNITT II

ARBETSGIVARNAS SKYLDIGHETER

Artikel 4

Identifiering och bedömning av risker i fråga om farliga kemiska agenser

1. Arbetsgivaren skall för att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 6.3 och 9.1 i direktiv 89/391/EEG först

avgöra om det förekommer några farliga kemiska agenser på arbetsplatsen. Om sådana agenser förekommer skall han sedan bedöma alla risker för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som kan uppstå genom närvaron av dessa kemiska agenser, med beaktande av

- de farliga egenskaperna,
- den information om säkerhet och hälsa som skall tillhandahållas av leverantören (t.ex. tillämpliga säkerhetsdatablad enligt bestämmelserna i direktiv 67/548/EEG eller i direktiv 88/379/EEG),
- nivån, arten och varaktigheten av exponeringen,
- förhållandena vid arbete där sådana agenser förekommer, inbegripet mängden av dessa agenser,
- de yrkeshygieniska gränsvärden eller biologiska gränsvärden som fastställts på den berörda medlemsstatens territorium,
- effekterna av de förebyggande åtgärder som har vidtagits eller skall vidtas,
- slutsatser av tidigare utförda hälsokontroller, om sådana finns tillgängliga.

Arbetsgivaren skall från leverantören eller andra lättillgängliga källor inhämta den ytterligare information som är nödvändig för riskbedömningen. Denna information skall när det är lämpligt omfatta den särskilda bedömning av riskerna för användarna som har utförts i enlighet med gemenskapslagstiftningen om kemiska agenser.

2. Arbetsgivaren skall förfoga över en riskbedömning i enlighet med artikel 9 i direktiv 89/391/EEG och skall klargöra vilka åtgärder som har vidtagits i enlighet med artiklarna 5 och 6 i detta direktiv. Riskbedömningen skall vara dokumenterad på lämpligt sätt i överensstämmelse med nationell lagstiftning och praxis, och kan innehålla en motivering från arbetsgivaren av att arten och omfattningen av de risker som är knutna till förekomsten av kemiska agenser gör en mer detaljerad riskbedömning onödig. Riskbedömningen skall uppdateras, särskilt om omfattande förändringar har ägt rum som kan göra den inaktuell eller om resultatet av en hälsokontroll visar att så är nödvändigt.

3. Vissa verksamheter inom företaget eller på driftstället, t.ex. underhåll där man kan förutse att risk för betydande exponering finns, eller som kan leda till skadlig inverkan på säkerhet och hälsa av andra skäl, även sedan alla tekniska åtgärder har vidtagits, skall ingå i riskbedömningen.

4. När det gäller verksamheter som innebär exponering för flera farliga kemiska agenser, skall risken bedömas på grundval av den sammantagna risk som alla dessa kemiska agenser utgör.

5. När det gäller nya verksamheter där farliga kemiska agenser förekommer skall arbetet börja först efter det att en riskbedömning har utförts och de förebyggande åtgärderna har vidtagits.

6. Praktiska riktlinjer för identifieringen och bedömningen av risker samt för översyn och vid behov ändring av identifieringen och bedömningen skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2.

Artikel 5

Allmänna principer för förebyggande av risker förknippade med farliga kemiska agenser samt tillämpningen av direktivet i förhållande till riskbedömningen

1. Arbetsgivaren skall, inom ramen för sina skyldigheter att säkerställa arbetstagarnas hälsa och säkerhet vid arbete där farliga kemiska agenser förekommer, vidta de nödvändiga förebyggande åtgärder som föreskrivs i artikel 6.1 och 6.2 i direktiv 89/391/EEG samt de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv.

2. Risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet vid arbete där farliga kemiska agenser förekommer bör elimineras eller minskas till ett minimum genom

- utformningen av arbetsmetoderna och organisationen av arbetet på arbetsplatsen,
- tillhandahållande av lämplig utrustning för arbete med kemiska agenser och förekomsten av underhållsrutiner som säkerställer arbetstagarnas hälsa och säkerhet i arbetet,
- minskning till ett minimum av det antal arbetstagare som kan exponeras,
- minskning till ett minimum av exponeringstiden och exponeringsnivån,
- tillfredsställande hygienåtgärder,
- minskning av mängden kemiska agenser på arbetsplatsen till minsta mängd som fordras för den aktuella typen av arbete,
- lämpliga arbetsmetoder som inbegriper rutiner för säker hantering, lagring och transport av farliga

kemiska agenser och avfallsprodukter som innehåller sådana kemiska agenser på arbetsplatsen.

Praktiska riktlinjer för förebyggande åtgärder för att motverka riskerna skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2.

3. När resultaten av riskbedömningen enligt artikel 4.1 visar risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa skall de särskilda åtgärder vidtas som föreskrivs i artiklarna 6, 7, 8 och 10 och som rör skydd, förebyggande, övervakning och information.

4. När resultaten av den riskbedömning som föreskrivs i artikel 4.1 visar att det på grund av den mängd av ett farligt kemiskt agens som finns på arbetsplatsen föreligger endast ringa risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa och att de åtgärder som genomförts enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel är tillräckliga för att risken skall minska, skall föreskrifterna i artiklarna 6, 7 och 10 inte gälla.

Artikel 6

Särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder

1. Arbetsgivaren skall säkerställa att den risk ett farligt kemiskt agens medför för arbetstagarna i arbetet elimineras eller minskas till ett minimum.

Vid tillämpning av punkt 1 skall i första hand utbytesprincipen tillämpas, varvid arbetsgivaren skall undvika att använda ett farligt kemiskt agens genom att ersätta det med ett kemiskt agens eller en metod som, med hänsyn till omständigheterna, inte medför risk eller innebär mindre risk för arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

Om arbetets karaktär inte tillåter eliminering av risken genom utbyte med hänsyn till verksamheten och riskbedömningen enligt artikel 4, skall arbetsgivaren säkerställa att risken minskas till ett minimum genom att vidta skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder i enlighet med den riskbedömning som har utförts enligt artikel 4. Dessa åtgärder skall i angiven rangordning omfatta.

- a) utformning av lämpliga arbetsprocesser och tekniska kontrollåtgärder samt användning av ändamålsenlig utrustning och lämpligt material för att undvika eller minimera utsläpp av farliga kemiska agenser som kan medföra risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa på arbetsplatsen,
- b) tillämpning av gemensamma skyddsåtgärder vid riskkällan, såsom ändamålsenlig ventilation och lämpliga organisatoriska åtgärder,

- c) tillämpning av individuella skyddsåtgärder inbegripet personlig skyddsutrustning, om exponering inte kan förebyggas på annat sätt,

Praktiska riktlinjer för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder för att kontrollera riskerna skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2.

3. De åtgärder som anges i punkt 2 skall åtföljas av hälsokontroller i enlighet med artikel 10 om sådana är lämpliga med hänsyn till riskens art.

4. Såvida arbetsgivaren inte genom annan utvärdering tydligt visar att ett tillfredsställande förebyggande och skydd i enlighet med punkt 2 har uppnåtts, skall arbetsgivaren med regelbundna mellanrum, och när det inträffar en sådan förändring av villkoren som kan påverka den exponering för kemiska agenser som arbetstagarna utsätts för, utföra mätningar av de kemiska agenser som kan utgöra en risk för arbetstagarnas hälsa på arbetsplatsen i den utsträckning detta behövs, särskilt med hänsyn till de yrkeshygieniska gränsvärdena.

5. Arbetsgivaren skall ta hänsyn till resultaten av de förfaranden som anges i punkt 4 i denna artikel när han fullgör de skyldigheter som fastställs i eller som blir följden av artikel 4.

Om ett yrkeshygieniskt gränsvärde som har fastställts inom en medlemsstats territorium har överskridits skall arbetsgivaren dock omedelbart och med hänsyn till gränsvärdets karaktär vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen genom skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder.

6. På grundval av den övergripande bedömningen och de allmänna principerna för förebyggande av risker i artiklarna 4 och 5 skall arbetsgivaren vidta de tekniska och/eller organisatoriska åtgärder som är lämpliga med tanke på karaktären av verksamheten, inbegripet lagring och hantering, för att skydda arbetstagarna mot risker som uppstår på grund av de kemiska agensernas fysikaliskt-kemiska egenskaper. Han skall i angiven rangordning särskilt vidta åtgärder för att

- hindra förekomsten av farliga koncentrationer av brandfarliga ämnen eller farliga mängder av kemiskt instabila ämnen på arbetsplatsen eller, när arbetet inte medger detta,
- undvika antändningskällor, som skulle kunna ge upphov till brand och explosioner, eller att omständigheter föreligger som skulle kunna få kemiskt instabila ämnen eller blandningar av ämnen att ge upphov till skadliga fysikaliska effekter, och
- mildra de skadliga effekterna på arbetstagarnas hälsa och säkerhet om brand eller explosion uppstår på grund av att brandfarliga ämnen har antänts, eller om kemiskt instabila ämnen eller blandningar av ämnen ger upphov till skadliga fysikaliska effekter.

Arbetsutrustning och skyddssystem som arbetsgivaren tillhandahåller för att skydda arbetstagarna skall överensstämma med relevanta gemenskapsbestämmelser om utformning, tillverkning och leverans med avseende på hälsa och säkerhet. De tekniska och/eller organisatoriska åtgärder som arbetsgivaren vidtar skall ta hänsyn till och överensstämma med kategoriindelningen av utrustningsgrupper i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar⁽¹⁾.

Arbetsgivaren skall vidta åtgärder för att sörja för tillräcklig kontroll av anläggning, utrustning och maskiner eller tillhandahållande av utrustning för explosionsbekämpning eller system för explosionstryckavlastning.

Artikel 7

Rutiner vid olyckor, tillbud och nödsituationer

1. Utan att de skyldigheter åsidosätts som fastställs i artikel 8 i direktiv 89/391/EEG skall arbetsgivaren, för att skydda arbetstagarnas säkerhet och hälsa mot olyckor, tillbud eller nödsituationer som har samband med förekomsten av farliga kemiska agenser på arbetsplatsen, utarbeta rutiner (handlingsplaner) som kan tas i bruk när en sådan händelse inträffar, så att lämpliga åtgärder vidtas. Dessa rutiner skall omfatta relevanta säkerhetsövningar, som skall genomföras med regelbundna intervall, och tillhandahållande av lämplig utrustning för första hjälpen.

2. Om en sådan händelse inträffar som nämns i punkt 1 skall arbetsgivaren genast vidta åtgärder för att mildra dess verkningar och informera de arbetstagare som berörs av den.

För att återställa situationen till det normala skall

— arbetsgivaren vidta erforderliga åtgärder för att avhjälpa situationen så snart som möjligt,

— bara de arbetstagare som är oundgängliga för att utföra reparationer och andra nödvändiga arbeten få lov att vistas inom det berörda området.

3. De arbetstagare som får tillåtelse att arbeta på det berörda området skall vara försedda med lämpliga skyddskläder, personlig skyddsutrustning, särskild säkerhetsutrustning och säkerhetsanläggning som de skall använda så länge som situationen kvarstår; situationen får inte vara bestående.

⁽¹⁾ EGT L 100, 19.4.1994, s. 1.

Oskyddade personer får inte vistas inom det berörda området.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i direktiv 89/391/EEG skall arbetsgivaren vidta nödvändiga åtgärder för att se till att erforderliga varnings- och andra kommunikationssystem finns för att varna om ökad risk för säkerhet och hälsa, i syfte att göra det möjligt att handla på rätt sätt och omedelbart vidta åtgärder för att avvärja faran samt hjälp-, utrymnings- och räddningsoperationer om behov uppstår.

5. Arbetsgivaren skall säkerställa att information om rutinerna i nödsituationer med farliga kemiska agenser finns tillgänglig. De berörda interna och externa organisationerna för räddningstjänst skall ha tillgång till denna information. Den skall innefatta

- förhandsinformation om möjliga faror i arbetet, system för identifiering av faror, försiktighetsåtgärder och förfaranden så att de interna och externa organisationerna för räddningstjänst kan planera egna räddningsinsatser och försiktighetsåtgärder, och
- all tillämplig information om de särskilda faror som kan uppstå om en olycka eller nödsituation inträffar, inbegripet information om rutinerna som utarbetats i enlighet med denna artikel.

Artikel 8

Information till arbetstagare

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 i direktiv 89/391/EEG skall arbetsgivaren säkerställa att arbetstagarna och/eller deras företrädare får

- de uppgifter som har erhållits enligt artikel 4 i detta direktiv och ytterligare information så snart som en betydande förändring på arbetsplatsen leder till att dessa uppgifter ändras,
- information om farliga kemiska agenser, t.ex. vilket agens det rör sig om, riskerna för säkerhet och hälsa, tillämpliga yrkeshygieniska gränsvärden och andra rättsliga bestämmelser,
- information om lämpliga försiktighetsåtgärder och åtgärder som skall vidtas för att arbetstagarna skall kunna skydda sig själva och andra arbetstagare på arbetsplatsen,
- tillgång till de säkerhetsdatablad som leverantören skall tillhandahålla i enlighet med artikel 10 i direktiv 88/379/EEG och artikel 27 i direktiv 92/32/EEG⁽¹⁾,

och att informationen

⁽¹⁾ EGT L 154, 15.6.1992, s. 1.

— tillhandahålls på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till resultatet av riskbedömningen enligt artikel 4 i detta direktiv. Denna information kan variera från muntliga meddelanden till enskild handledning och utbildning med stöd av skriftlig information, alltefter karaktären av och nivån hos den risk som identifieras genom riskbedömningen enligt nämnda artikel,

— uppdateras om förhållandena förändras.

2. Om behållare och rörledningar för farliga kemiska agenser som används i arbetet inte är märkta enligt relevant gemenskapslagstiftning om märkning av kemiska agenser och om varningsskyltar på arbetsplatsen, skall arbetsgivaren, utan att detta påverkar undantagen i ovan nämnda lagstiftning, säkerställa att innehållet i behållare och rörledningar samt arten av detta innehåll och därtill hörande risker klart kan identifieras.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att arbetsgivarna, företrädesvis från producenten eller leverantören, på begäran kan få all information om de farliga kemiska agenserna som är nödvändig för att tillämpa artikel 4.1 i detta direktiv, i den mån direktiv 67/548/EEG och 88/379/EEG inte innehåller någon skyldighet att tillhandahålla information.

AVSNITT III

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Förbud

1. För att hindra att arbetstagare utsätts för hälsorisker orsakade av vissa kemiska agenser och/eller vissa verksamheter där kemiska agenser förekommer skall framställning, tillverkning eller användning på arbetsplatsen av de kemiska agenser och de verksamheter som anges i bilaga III vara förbjudna i den omfattning som anges i den bilagan.

2. Medlemsstaterna får medge undantag från punkt 1 under följande omständigheter:

- Om det enda syftet är vetenskaplig forskning och provning, inklusive analys.
- För verksamhet där avsikten är att eliminera de kemiska agenser som förekommer som biprodukter eller som avfallsprodukter.
- För framställning av de kemiska agenser som avses i punkt 1 som skall användas som mellanprodukt samt för sådan användning.

Arbetstagare skall skyddas från exponering för de kemiska agenser som avses i punkt 1, framför allt genom att framställningen och en så tidig användning som möjligt av dessa kemiska agenser som mellanprodukt sker i ett enda slutet system från vilket ovannämnda kemiska agenser kan avlägsnas endast i den utsträckning som är nödvändig för att övervaka processen eller för underhåll av systemet.

Medlemsstaterna får inrätta system för att medge undantag i enskilda fall.

3. När undantag medges enligt punkt 2 skall arbetsgivaren på anmodan av den behöriga myndigheten inkomma med information om

- anledningen till ansökan om undantag,
- årsförbrukningen av det kemiska agens som skall användas,
- vilka arbetsuppgifter, reaktioner eller processer som omfattas,
- antalet arbetstagare som kan komma att omfattas,
- vilka försiktighetsåtgärder som har planerats för att skydda berörda arbetstagares säkerhet och hälsa,
- vilka tekniska och organisatoriska åtgärder som har vidtagits för att förhindra att arbetstagare exponeras.

4. Rådet kan, i enlighet med förfarandet i artikel 118a i fördraget, ändra förteckningen över förbud enligt punkt 1 i denna artikel så att den också omfattar andra kemiska agenser eller typer av arbetsuppgifter.

Artikel 10

Hälsokontroll

1. Utan att de påverkar tillämpningen av artikel 14 i direktiv 89/391/EEG skall medlemsstaterna införa rutiner för lämpliga hälsokontroller av de arbetstagare för vilka resultaten av den bedömning som åsyftas i artikel 4 i detta direktiv visar en hälsorisk. Dessa rutiner, inbegripet de krav som angivits för hälso- och exponeringsregister och deras tillgänglighet, skall införas i enlighet med nationell lagstiftning och/eller praxis.

Hälsokontroller, vars resultat skall beaktas i samband med förebyggande åtgärder på den specifika arbetsplatsen, skall anses vara lämpliga om

- arbetstagaren har exponerats för ett farligt kemiskt agens på ett sådant sätt att en identifierbar sjukdom eller en skadlig hälsoeffekt kan ha samband med exponeringen och

— det är sannolikt att sjukdomen eller effekten kan uppträda under de särskilda förhållanden som arbetstagaren arbetar under, och

— undersökningstekniken innebär låg risk för arbetstagarna.

Det måste vidare finnas tillförlitliga metoder för att upptäcka tecken på sjukdomen eller effekten.

Om ett tvingande biologiskt gränsvärde har angivits i bilaga II skall hälsokontroller vara ett obligatoriskt krav för arbete med agenset i fråga i enlighet med förfarandena i den bilagan. Arbetstagarna skall informeras om detta krav innan de åläggs en arbetsuppgift som innebär risk för exponering för angivet farligt agens.

2. Medlemsstaterna skall fastställa rutiner för att säkerställa att det för varje arbetstagare som genomgår hälsokontroll enligt kraven i punkt 1 upprättas hälso- och exponeringsregister och att dessa hålls aktuella.

3. Hälso- och exponeringsregistren skall innehålla en sammanfattning av resultaten av hälsokontrollen och av alla representativa mätdata om den exponering som den enskilde utsätts för. Biologisk övervakning och dithörande krav kan utgöra del av hälsokontrollen.

Hälso- och exponeringsregistren skall föras i sådan form att uppgifter kan hämtas från dem vid ett senare tillfälle, med beaktande av förekommande sekretess.

Kopior av relevanta register skall på anmodan lämnas till den behöriga myndigheten. Den enskilde arbetstagaren skall, om han begär det, få tillgång till de hälso- och exponeringsregister som rör honom personligen.

Om ett företags verksamhet upphör skall hälso- och exponeringsregistren göras tillgängliga för den behöriga myndigheten.

4. Om det vid en hälsokontroll visar sig att

— en arbetstagare har drabbats av en identifierbar sjukdom eller en skadlig hälsoeffekt som en läkare eller en fackman inom företagshälsovården anser bero på exponering för ett farligt kemiskt agens på arbetsplatsen, eller

— ett tvingande biologiskt gränsvärde har överskridits,

skall arbetstagaren informeras om det resultat som rör honom personligen och därvid också delges information och råd om eventuella hälsokontroller som han bör genomgå efter avslutad exponering, och

skall arbetsgivaren

- se över den riskbedömning som har gjorts i enlighet med artikel 4.1,
- se över de åtgärder som vidtagits för att undanröja eller minska riskerna i enlighet med artiklarna 5 och 6,
- beakta de råd som en fackman inom företagshälsovården, annan person med lämpliga kvalifikationer eller den behöriga myndigheten ger när det gäller att genomföra de åtgärder som krävs för att eliminera eller minska risker i enlighet med artikel 6, inbegripet möjligheten att anvisa arbetstagaren ett annat arbete där det inte finns risk för ytterligare exponering, och
- ordna med fortsatta hälsokontroller och se till att hälsotillståndet hos alla arbetstagare som har exponerats på liknande sätt undersöks. I sådana fall får den behörige läkaren, fackmannen inom företagshälsovården eller den behöriga myndigheten föreslå att personer som har exponerats skall genomgå läkarundersökning.

Artikel 11

Samråd med och deltagande av arbetstagare

Samråd med och deltagande av arbetstagare och/eller deras företrädare skall äga rum i enlighet med artikel 11 i direktiv 89/391/EEG i frågor som omfattas av detta direktiv, inklusive bilagorna.

Artikel 12

Anpassning av bilagorna, utarbetande och antagande av tekniska riktlinjer

1. Justeringar av bilagorna av rent teknisk natur som står i överensstämmelse med
 - antagandet av direktiv inom området teknisk harmonisering och standardisering i fråga om kemiska agenser, och/eller
 - tekniska framsteg, förändringar av internationella standarder eller specifikationer och nya rön när det gäller kemiska agenser,

skall antas enligt förfarandet i artikel 17 i direktiv 89/391/EEG.

2. Kommissionen skall utforma icke-bindande praktiska riktlinjer. Dessa riktlinjer skall omfatta de frågor som avses i artiklarna 3–6 och i bilaga II punkt 1.

Kommissionen skall först samråda med Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor i överensstämmelse med beslut 74/325/EEG.

Vid tillämpningen av detta direktiv skall medlemsstaterna i möjligaste mån beakta dessa riktlinjer när de utformar sin nationella politik för skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet.

Artikel 13

Upphävande och ändring av tidigare direktiv

1. Direktiv 80/1107/EEG, 82/605/EEG och 88/364/EEG skall upphöra att gälla från och med den dag som anges i artikel 14.1.

2. Rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 november 1983 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG)⁽¹⁾, ändras på följande sätt:

- a) I den första meningen i artikel 1.1 skall följande ord utgå: "som är det andra särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG".
- b) Artikel 9.2 skall ersättas med följande:

"2. De ändringar som krävs för att anpassa bilagorna till detta direktiv till de tekniska framstegen skall göras i enlighet med förfarandet i artikel 17 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar i arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet(*)".

(*) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1."

- c) I artikel 15.1 andra stycket skall orden "i överensstämmelse med förfarandet i artikel 10 i direktiv 80/1107/EEG" ersättas med "i överensstämmelse med förfarandet i artikel 17 i direktiv 89/391/EEG".

3. Rådets direktiv 86/188/EEG av den 12 maj 1986 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för buller i arbetet⁽²⁾ skall ändras på följande sätt:

- a) I artikel 1.1 skall följande ord utgå: "som är det tredje särdirektivet enligt direktiv 80/1107/EEG".
- b) I artikel 12.2 skall det andra stycket ersättas med följande:

⁽¹⁾ EGT L 263, 24.9.1983, s. 25. Direktivet ändrat genom direktiv 91/382/EEG (EGT L 206, 29.7.1991, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 137, 24.5.1986, s. 28.

”Bilagorna I och II skall anpassas till den tekniska utvecklingen i överensstämmelse med förfarandet i artikel 17 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (*).

(*) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.”

4. Varje annan hänvisning i direktiv 83/477/EEG och direktiv 86/188/EEG till direktiv 80/1107/EEG skall upphöra att gälla från och med den dag då nämnda direktiv upphävs.

5. Direktiv 91/322/EEG och 96/94/EEG skall fortsätta att gälla.

AVSNITT IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelserna i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [...] (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelserna i nationell lagstiftning som de reden har antagit eller antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall vart femte år till kommissionen inge en rapport om det praktiska genomförandet av detta direktiv och om arbetsgivarnas och arbetstagarnas synpunkter.

Kommissionen skall informera Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om detta.

Artikel 16

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Tre år efter offentliggörandet av detta direktiv i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER TVINGANDE YRKESHYGIENISKA GRÄNSVÄRDEN

Benämning på agens	EINECS-nummer ⁽¹⁾	CAS-nummer ⁽²⁾	Yrkeshygieniskt gränsvärde 8 tim ⁽³⁾		Yrkeshygieniskt gränsvärde kort tid ⁽⁴⁾	
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	mg/m ³	ppm
Oorganiskt bly och dess föreningar			0,15			

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service

⁽³⁾ Mätt eller beräknat i förhållande till en referensperiod på åtta timmar, tidsvägt medelvärde

⁽⁴⁾ Ett gränsvärde som exponeringen inte bör överskrida och som är relaterat till en period på 15 minuter, såvida inte annat anges

⁽⁵⁾ mg/m³ = milligram per kubikmeter luft vid 20 °C och 101,3 kPa

⁽⁶⁾ ppm = miljondelar i luft (ml/m³)

*BILAGA II***TVINGANDE BIOLOGISKA GRÄNSVÄRDEN OCH ÅTGÄRDER FÖR HÄLSOKONTROLL**

1. Bly och dess joniska föreningar
 - 1.1 Biologisk kontroll skall inbegripa mätning av blyhalten i blodet (PbB) med hjälp av absorptionsspektrometri eller annan ekvivalent metod. Det tvingande biologiska gränsvärdet är:
70 μg Pb/100 ml blod
 - 1.2 Medicinska kontroller skall utföras om
 - exponeringen för bly i luften är över 0,075 mg/m^3 som tidsvägt medelvärde under en 40-timmarsvecka, eller
 - blyhalten i blodet överstiger 40 μg Pb 100 ml blod hos en enskild arbetstagare.
 - 1.3 Praktiska riktlinjer för biologiska och medicinska kontroller skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2. Dessa skall innefatta rekommendationer om biologiska indikatorer (t.ex. ALAU, ZPP, ALAD) och strategier för biologisk kontroll.
-

BILAGA III

FÖRBUD

Såväl framställning, tillverkning och användning av nedan angivna kemiska agenser i arbetet som nedan angivna verksamheter där kemiska agenser förekommer är förbjudna. Förbudet gäller inte om det kemiska agenset ingår i ett annat kemiskt agens eller som en beståndsdel i avfall, under förutsättning att dess individuella koncentration är lägre än den fastställda gränsen för undantag.

a) *Kemiska agenser*

EINECS-nummer ⁽¹⁾	CAS-nummer ⁽²⁾	Benämning på agens	Koncentrationsgräns för undantag
202-080-4	91-59-8	2-naftylamin och dess salter	0,1 viktprocent
201-177-1	92-67-1	4-aminodifenyl och dess salter	0,1 viktprocent
202-199-1	92-87-5	Bensidin och dess salter	0,1 viktprocent
202-204-7	92-93-3	4-nitrodifenyl	0,1 viktprocent

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service

b) *Verksamheter*

Inga.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Kommissionen överlämnade den 17 maj 1993 till rådet ovan nämnda förslag till direktiv, på grundval av artikel 118a i EG-fördraget.

Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 20 april 1994 respektive den 24 november 1993.

Mot bakgrund av dessa yttranden lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 9 juni 1994.

2. Den 7 oktober 1997 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. SYFTE

Syftet med utkastet till direktiv, vilket som enskilt direktiv enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG⁽¹⁾ är avsett att komplettera detta direktiv, är att upprätta minimistandarder för skydd av arbetstagare mot effekterna av exponering för den mängd farliga kemiska agenser som förekommer på dagens arbetsplatser. Helt i linje med den rättsliga grunden är förslaget avfattat i allmänna termer med allmänna principer som omfattar alla kemiska agenser, eftersom kommissionen ansåg att detta var det mest kostnadseffektiva tillvägagångssättet för att upprätta en allmän ram, vilket skulle utesluta behovet av ett stort antal särskilda gemenskapsbestämmelser.

För detta ändamål

- fastställs i direktivet mekanismer för inrättandet på gemenskapsnivå av gränsvärden i form av å ena sidan vägledande och tvingande yrkeshygieniska gränsvärden (koncentrationen av ett kemiskt agens i en arbetstagares inandningsluft under en viss period) och å andra sidan av tvingande biologiska gränsvärden (koncentrationen i människokroppen av agenset i fråga),
- ges i direktivet arbetsgivarna vissa skyldigheter när det gäller bedömningen av de risker som härrör från farliga kemiska agenser, förebyggandet av sådana risker, system för förfarandet vid olyckor, tillbud och nödsituationer samt information till arbetstagare, och
- förbjuds i direktivet, med förbehåll för vissa undantag, användningen av vissa kemiska agenser.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna kommentarer

På grund av betydande skillnader mellan delegationernas ståndpunkter avbröts diskussionerna om det ändrade förslaget 1994 och återupptogs först på grundval av en kompromisstext som lades fram av det irländska ordförandeskapet i oktober 1996.

Fyra allmänna överväganden ligger till grund för den reviderade text som rådets gemensamma ståndpunkt grundar sig på, nämligen

- klargörande av direktivets räckvidd genom att ta med en definition av "farligt kemiskt agens",

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbeten (EGT L 183, 29.6.1989, s. 1).

- upprättande av klara skillnader mellan i synnerhet de faktorer som det bör tas hänsyn till vid riskbedömningen, dokumenteringen av resultaten av riskbedömningen och de olika förebyggande åtgärder samt de skyddsåtgärder som bör vidtas för att minimera själva risken,
- borttagande av de bestämmelser som redan finns i direktiv 89/391/EEG (härefter kallat ramdirektivet)⁽¹⁾,
- undvikande av överdrivet detaljerade bestämmelser som de som ingick i bilagans originaltext.

Vidare ges de väsentliga bestämmelserna när det gäller upprättandet av yrkeshygieniska gränsvärden och biologiska gränsvärden en mera framträdande plats genom att de placeras i textens början (artikel 3).

Behovet att klargöra texten resulterade i förändringar av många artiklars numrering; en jämförelsetabell för artiklarna i den gemensamma ståndpunkten, det ursprungliga förslaget och det ändrade förslaget återfinns i bilagan. Det bör noteras att flera väsentliga punkter, som tidigare återfanns i bilagan, har inarbetats i texten till artiklarna.

Resultatet är följande struktur:

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–3)

Dessa omfattar direktivets mål och räckvidd, definitioner och system för att fastställa gränsvärden.

Avsnitt II: Arbetsgivarnas skyldigheter (artiklarna 4–8)

Dessa omfattar identifiering och bedömning av risker som härrör från farliga kemiska agenser, allmänna principer för förebyggande av sådana risker, särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder, system för förfarandet vid olyckor tillbud och nödsituationer samt information till arbetstagare.

Avsnitt III: Övriga bestämmelser (artiklarna 9–13)

Dessa omfattar förbjudna kemiska agenser, hälsokontroll, samråd med arbetstagare och detaljerade bestämmelser om direktivets tillämpning.

Avsnitt IV: Slutbestämmelser (artiklarna 14–17)

Bilagor

Gränsvärden för bly (bilagorna I och II) och förbjudna kemiska agenser (bilaga III).

2. Analys av artiklarna

— *Artikel 1* (Räckvidd)

Texten till artikel 1 motsvarar i stort sett kommissionens ändrade förslag.

Den ursprungliga femte punkten har tagits bort eftersom det i vilket fall som helst åligger medlemsstaterna att genomföra den lagstiftning som härrör från gemenskapsdirektiv.

Det framgår klart av den nya punkt 5 att direktivet i princip skall tillämpas på transportsektorn.

⁽¹⁾ Observera särskilt det faktum att bestämmelserna om behovet av utbildad och kompetent arbetskraft återfinns i artiklarna 6 och 8 i ramdirektivet.

— *Artikel 2* (Definitioner)

Definitionerna motsvarar i stort sett definitionerna i det ändrade förslaget. Det ansågs emellertid nödvändigt att ta med en ny definition av "farligt kemiskt agens" (jfr artikel 2 b) för att klargöra direktivets räckvidd genom att skilja farliga agenser eller agenser i en farlig form (t.ex. högtrycksånga) från andra ofarliga ämnen.

I artikel 2 d används termen "yrkeshygieniskt gränsvärde" i stället för "yrkeshygienisk nivå", vilket i stort sett motsvarar Europaparlamentets ändringsförslag 3. Det ansågs inte nödvändigt att ta med orden "i detta direktiv".

Definitionerna i punkterna g och h i det ursprungliga förslaget har utgått, eftersom själva termerna inte används i texten till den gemensamma ståndpunkten.

— *Artikel 3* (tidigare artikel 8) (Gränsvärden)

I denna viktiga artikel föreskrivs förfarandena för att fastställa yrkeshygieniska gränsvärden och biologiska gränsvärden.

Texten i artikel 3 är i stort sett i överensstämmelse med texten i artikel 8 i det ändrade förslaget och är därmed i överensstämmelse med andan i Europaparlamentets ändringsförslag 23. Bortsett från den ändrade terminologin ("Yrkeshygieniska gränsvärden . . .") har även ändringsförslag 22 följts. Det framgår av en ny punkt 1 att det bör ske en oberoende utvärdering av de senaste vetenskapliga rönen.

Termerna "indikativa" och "tvingande" har införts för att mer exakt uttrycka begreppen "riktvärden" och "gränsvärden".

Den nya punkt 7 motsvarar när det gäller tvingande biologiska gränsvärden punkt 5 när det gäller tvingande yrkeshygieniska gränsvärden.

Rådet har inte tagit med den sista meningen i punkt 4 i ändringsförslag 23, eftersom det skulle få till följd att indikativa gränsvärden, om än med fördröjning, förvandlas till tvingande gränsvärden. Med hänsyn till den sannolika tidsplanen för antagandet av indikativa gränsvärden på gemenskapsnivå, ansåg man att det vore förhastat att föreskriva en översyn inom fem år enligt punkt 4 a i ändringsförslag 23.

I den nya artikel 3.9. föreskrivs att standardiserade mätmetoder skall utvecklas i enlighet med artikel 12.2. De förfaranden som föreskrivs enligt bilagan, punkt 12 i det ändrade förslaget (Europaparlamentets ändringsförslag 38) har inte tagits med, eftersom de ansågs alltför detaljerade för att ingå i direktivets text.

— *Artikel 4* (Riskbedömning)

— *punkt 1*

I artikel 4.1 samlas de bestämmelser om riskbedömning som tidigare återfanns i artikel 3.2 och artikel 6.2, andra meningen.

Europaparlamentets ändringsförslag 9 beaktas i den första, andra och fjärde strecksatsen, medan ändringsförslag 10 återspeglas i den sjätte strecksatsen.

— *punkt 2*

Denna punkt, som berör dokumentering av riskbedömningen, återspeglar i sin reviderade formulering Europaparlamentets ändringsförslag 8.

— punkt 4

Dena punkt, som är baserad på den tidigare punkten 3.4 i bilagan, är bredare i sin formulering. Den går även lägre än texten i Europaparlamentets ändringsförslag 29 genom att den täcker alla farliga kemiska agenser. Omnämmandet av den risk som uppstår genom kombinationen av flera agenser är baserat på den del av ändringsförslag 9 som inte täcks av texten i artikel 4.1.

— punkt 5

Denna punkt, som syftar på ny verksamhet där kemiska agenser förekommer, täcker samma område som den ursprungliga artikel 11.1, som har utgått. Den ursprungliga artikel 11.2 har också utgått, eftersom befintliga verksamheter där kemiska agenser förekommer automatiskt faller inom direktivets räckvidd.

— punkt 6

I denna nya punkt föreskrivs utarbetande av praktiska riktlinjer för riskbedömningen i enlighet med artikel 12.2.

— Artikel 5 (Förebyggande av risker)

— punkt 1

I denna punkt, som fastställer arbetsgivarens grundläggande skyldigheter när det gäller hälsa och säkerhet, skapas en viktig sammankoppling med ramdirektivet (89/391/EEG). Därigenom följer det nära Europaparlamentets ändringsförslag 4.

— punkt 2

I denna punkt fastställs de åtgärder som skall vidtas för att minska riskerna för arbetstagarnas hälsa och säkerhet. Den är helt eller delvis baserad på följande ändringsförslag från Europaparlamentet:

— Ändringsförslag 11 (jfr första strecksatsen samt artikel 6.2).

— Ändringsförslag 14 (jfr inledningen "i arbetet").

— Ändringsförslag 15 (jfr sjunde strecksatsen samt ramdirektivet).

— Ändringsförslag 17 (jfr sjätte strecksatsen samt artikel 6.6).

— punkt 3

I denna punkt skapas en förbindelse med efterföljande artiklar vid de tillfällen när det påvisas att det finns en risk (jfr bl.a. Europaparlamentets ändringsförslag 33).

— Artikel 6 (Särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder)

— punkt 1

Texten i denna punkt återspeglar Europaparlamentets ändringsförslag 14.

— punkt 2

Denna punkt motsvarar i stort sett artikel 3.3, artikel 4 och punkt 3.2 i bilagan till det ändrade förslaget. Den är baserad på Europaparlamentets ändringsförslagen 11 och 16 och följaktligen ändringsförslag 13. Praktiska riktlinjer för skydd och förebyggande skall utarbetas i enlighet med artikel 12.2.

— punkt 3

Tillsammans med artikel 5.3 är denna punkt baserad på Europaparlamentets ändringsförslag 33.

— punkt 4

Denna punkt, som fastställer arbetsgivarens ansvar för mätning, motsvarar i stort sett punkt 3.5 i bilagan till det ändrade förslaget. Exponeringsjournaler (jfr Europaparlamentets ändringsförslag 28) behandlas som en del av kraven på hälsokontroll (artiklarna 6.3 och 10.1 och 10.2).

— punkt 5

Denna viktiga bestämmelse motsvarar punkt 3.3 i bilagan till det ändrade förslaget. Den tar hänsyn till gränsvärdets karaktär i medlemsstaten i fråga.

— punkt 6

Denna punkt, som berör brandfarliga, kemiskt instabila och explosiva ämnen, motsvarar de sista strecksatserna i artikel 4 i det ändrade förslaget. Den behandlar den del av ändringsförslag 17, som inte redan täcks av artikel 5.2, och de väsentliga delarna av ändringsförslagen 18 och 28 (andra stycket).

— Artikel 7 (Olyckor, tillbud och nödsituationen)

I denna omformulerade bestämmelse som svarar mot artikel 5.4 i bilagan till det ursprungliga förslaget beaktas även Europaparlamentets ändringsförslag 6 (i punkt 1), 19 (i punkt 4) och 30 (i punkterna 1, 4 och 5).

— Artikel 8 (Information till arbetstagare)

— punkt 1

I denna punkt sammanförs de bestämmelser om information till arbetstagare som tidigare återfanns i artiklarna 3.2 (sista stycket) och 6. Punkten överensstämmer delvis med Europaparlamentets ändringsförslag 12. Ändringsförslag 20 täcks delvis in av den femte strecksatsen och delvis av artikel 10 i ramdirektivet.

Rådet anammade inte Europaparlamentets ändringsförslag 35 vilket ansågs alltför detaljerat.

— punkt 2

Denna punkt om märkning av behållare och rörledningar överensstämmer med andemeningen i Europaparlamentets ändringsförslag 21. Då behållarnas storlek inte anges omfattas även mindre behållare (jfr Europaparlamentets ändringsförslag 36).

— punkt 3

I denna punkt återges innehållet i punkt 9.5 i bilagan till det ändrade förslaget.

— Artikel 9 (Förbud)

Denna artikel följer tätt artikel 7 i det ändrade förslaget samt punkt 5.1 bilagan. Europaparlamentets ändringsförslag 31 har beaktats.

— *Artikel 10* (Hälsokontroll)

De bestämmelserna om hälsokontroll som tidigare återfanns i artikel 9 samt i punkterna 7 och 8.2 i bilagan har nu sammanförts i artikel 10. Det ansågs vara att föredra att dessa bestämmelser utformas i allmänna termer och att förteckningar av det slag som tidigare förekom i punkt 7 i bilagan borde undvikas, eftersom dessa, då de aldrig kan bli uttömmande, kan vara vilseledande.

— *punkt 1*

I denna punkt anges de förhållanden under vilka hälsokontroll skall ske; punkten bör tolkas tillsammans med artikel 6.3.

I det sista stycket fastställs att hälsokontroller skall vara obligatoriska om det finns ett biologiskt gränsvärde för agenset i fråga (jfr Europaparlamentets ändringsförslag 33).

— *punkterna 2 och 3*

I dessa punkter följs Europaparlamentets ändringsförslag 34 genom att hälso- och exponeringsregister anges.

— *punkt 4*

I denna punkt anges de åtgärder som skall vidtas med anledning av de resultat som hälsokontrollen ger.

— *Artikel 11* (Samråd med och deltagande av arbetstagare)

Denna artikel motsvarar artikel 10 i det ändrade förslaget. Det ansågs inte nödvändigt att utvidga ramdirektivets bestämmelser om samråd med och deltagande av arbetstagarna, vilka tillsammans med artikel 8.1 ansågs svara mot Europaparlamentets ändringsförslag 12.

— *Artikel 12* (Anpassning av bilagorna samt tekniska riktlinjer)

— *rubriken*

Den omformulerade rubriken fångar upp substansen i Europaparlamentets ändringsförslag 25.

— *punkt 2*

Man stötte på svårigheter vid formuleringen av denna punkt på grund av den inneboende motsägelsen i den ursprungliga texten mellan begreppen "riktlinjer", betraktat som icke-tvingande, och "lagstiftning", som definitionsmässigt är tvingande.

Eftersom genomförandet av förordningen i huvudsak är medlemsstaternas ansvar ansåg man att det behövdes en flexibilitetsmarginal och att icke-tvingande riktlinjer därför vore det lämpligaste instrumentet. Det ansågs inte lämpligt att underkasta antagandet av sådana riktlinjer ett kommittéförfarande.

I alla händelser är arbetsmarknadens parter företrädna i Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor (jfr Europaparlamentets ändringsförslag 26).

Det erinras om att man även ämnar utforma närmare riktlinjer för mätmetoder inom ramen för denna punkt (jfr artikel 3.9 och Europaparlamentets ändringsförslag 38).

— *Artikel 13* (Upphävande och ändring av gällande bestämmelser)

Beroende på annorlunda utformningen liknar denna artikel i stort artikel 14 i det ändrade förslaget.

I punkt 1 ansågs det lämpligast att ange en tidsfrist för överföring till nationell lagstiftning (tre år räknat från dagen för offentliggörandet) och inte hänvisa till dagen för direktivets formella ikraftträdande (jfr artikel 16).

I punkt 5 klargörs att fastän direktiv 80/1107/EEG upphävs kommer de två efterföljande genomförandedirektiven (91/322/EEG och 96/94/EG) att fortsätta att gälla.

— *Artiklarna 14 och 15* (Genomförande och avrapportering)

Dessa artiklar ersätter den ursprungliga artikel 15. Här fastställs en tidsfrist på tre år från dagen för direktivets offentliggörande för att ge medlemsstaterna rimlig tid att rätta sig efter bestämmelserna i den relativt komplicerade texten.

— *Artiklarna 16 och 17*

Standardbestämmelser

— *Bilaga I*

Denna bilaga motsvarar punkt 10.1 i den ursprungliga bilagan.

— *Bilaga II*

Denna bilaga motsvarar punkterna 10.2 och 11 i den ursprungliga bilagan. Praktiska riktlinjer kommer att utformas i enlighet med artikel 12.2.

— *Bilaga III*

Denna bilaga motsvarar artikel 7.1 i kommissionens förslag.

Fastän för närvarande inga arbetsuppgifter har tagits upp ryms i artikel 9.1 möjligheten att förbjuda bestämda arbetsuppgifter, varför en rubrik som överensstämmer härmed har fastställts.

3. *Ingressen*

Ingressen har anpassats i överensstämmelse med de ändringar som har införts i texten till kommissionens ändrade förslag.

Europaparlamentets ändringsförslag 1 har införts i punkt 5 i ingressen.

4. *Övriga ändringar som föreslagits av Europaparlamentet*

Ändringsförslag 2: Detta ändringsförslag godtogs inte av kommissionen i dess ändrade förslag.

Ändringsförslag 5: Innehållet i detta ändringsförslag täcks in av artikel 6.2 d och i samt av artikel 6.3 b och d i ramdirektivet.

Ändringsförslag 7: Innehållet i detta ändringsförslag täcks in av artikel 8.1–2 i ramdirektivet.

Ändringsförslag 24: Detta ändringsförslag ansågs överflödigt eftersom direktivets räckvidd omfattar alla sådana verksamheter.

Ändringsförslag 27: Den mätning och utvärdering som anges i artikel 3.9 skall ske enligt bestämmelserna i artikel 12.2. Eftersom utformandet och översynen av de praktiska riktlinjerna ses som en fortlöpande process ansågs en särskild översynsklausul överflödig.

Ändringsförslag 32: Detta ändringsförslag täcks in av artikel 8.2 i ramdirektivet.

Ändringsförslag 37: Detta ändringsförslag godtogs inte av kommissionen i dess ändrade förslag eftersom det redan täcks in av direktiv 92/85/EEG⁽¹⁾.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att texten till den gemensamma ståndpunkten motsvarar förslaget grundläggande syften, fastän den i fråga om utformning och struktur avviker från kommissionens ändrade förslag. Dessutom har texten förenklats utan att det centrala innehållet har offrats genom att man på samma gång har undvikit att upprepa de bestämmelser som redan återfinns i direktiv 89/391/EEG.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG [EGT L 348, 28.11.1992, s. 1]).

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Gemensam ståndpunkt	Kommissionens ursprungliga förslag	Kommissionens ändrade förslag
Artikel 1.1	Idem	Idem
1.2	Idem	Idem
1.3	Idem	Idem
1.4	Idem	Idem
Utgår	1.5	1.5
1.5 (ny)	—	—
Artikel 2 a	Idem	Idem
2 b	—	—
2 c	2 b	2 b
2 d	2 c	2 c
2 e	2 d	2 d
2 f	2 i	2 i
2 g	2 e	2 e
2 h	2 f	2 f
—	2 g	2 g
—	2 h	2 h
Artikel 3.1	—	—
3.2	8.1	8.1
3.3	8.4	8.3
3.4	Bilagan, punkt 10	8.4
3.5	8.2	8.5
3.6	—	8.7
3.7	—	8.8
3.8	8.5	8.9
3.9	—	Bilagan, punkt 12
Artikel 4.1	3.2+6.2, andra meningen	3.2+6.2, andra meningen
4.2	3.2	3.2
4.3	3.4	3.4
4.4	Bilagan, punkt 3.4	Bilagan, punkt 3.4
4.5	11.1	11.1
4.6	—	—
Artikel 5.1	3.1+11.2	3.1+11.2
5.2	4	4
5.3	—	—
5.4	—	—
Artikel 6.1	3.3	3.3
6.2	3.3+4+Bilagan, punkt 3.2	3.3+4+Bilagan, punkt 3.2
6.3	9	9
6.4	Bilagan, punkt 3.5	Bilagan, punkt 3.5
6.5	Bilagan, punkt 3.3	Bilagan, punkt 3.3
6.6	4	4

Gemensam ståndpunkt	Kommissionens ursprungliga förslag	Kommissionens ändrade förslag
Artikel 7.1	3.1 d+Bilagan, punkt 4.1	3.1 d+Bilagan, punkt 4.1
7.2	Bilagan, punkt 4.2	Bilagan, punkt 4.2
7.3	Bilagan, punkt 4.3	Bilagan, punkt 4.3
7.4	5	5
7.5	Bilagan, punkt 4.5	Bilagan, punkt 4.5
Artikel 8.1	3.2 sista stycket och 6.1	3.2 sista stycket och 6.1
8.2	6.2	6.2
8.3	Bilagan, punkt 9.5	Bilagan, punkt 9.5
Artikel 9.1	7.1	7.1
9.2	7.2	7.2
9.3	Bilagan, punkt 5.1	Bilagan, punkt 5.1
9.4	7.3	7.3
Artikel 10.1	9+Bilagan, punkt 7	9+Bilagan, punkt 7
10.2	Bilagan, punkt 8.2	Bilagan, punkt 8.2
10.3	Bilagan, punkt 8.2	Bilagan, punkt 8.2
10.4	Bilagan, punkt 7	Bilagan, punkt 7
Artikel 11	10	10
Artikel 12.1	12.1+13	12.1+13
12.2	12.2+13	12.2+13
—	—	12.3
Artikel 13.1	14.1	14.1
13.2	14.2	14.2
13.3	14.2	14.2
13.4	14.3	14.3
13.5	—	—
Artikel 14.1	15.1+.2	15.1+.2
14.2	15.3	15.3
Artikel 15	15.4	15.4
Artikel 16 (ny)	—	—
Artikel 17	16	16
Bilaga I	Bilagan, punkt 10.1	Bilagan, punkt 10.1
Bilaga II	Bilagan, punkterna 10.2 och 11	Bilagan, punkterna 10.2 och 11
Bilaga III	7.1	7.1

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 42/97

antagen av rådet den 9 oktober 1997

inför antagandet av rådets direktiv 97/.../EG om ändring av direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988)

(97/C 375/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Det huvudsakliga syftet med bestämmelserna i direktiv 92/14/EEG⁽⁴⁾ är att begränsa utnyttjandet av vissa typer av civila jetmotordrivna underljuds-flygplan.
- (2) Om direktivets viktigaste begrepp definieras bör oklarheter när det gäller direktivets målsättning och räckvidd kunna förhindras.
- (3) Detta direktiv berövar inte en enskild medlemsstat möjligheten att återropa de relevanta bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen⁽⁵⁾.
- (4) På grund av den särskilda historiska situationen vad gäller flygplatserna i Berlinregionen och Berlin Tegels och Berlin Tempelhofers läge nära stadens centrum, är det befogat att tillfälligt undanta dessa två flygplatser från tillämpningen av vissa bestämmelser i direktiv 92/14/EEG.
- (5) Det är viktigt att respektera den ursprungliga avsikten med undantagen för flygplan som förekommer i

utvecklingsländers register. Således bör relevanta bestämmelser i det nämnda direktivet i detta syfte göras klarare.

- (6) Undantag som beviljas för ett flygplan från ett utvecklingsland bör endast gynna detta land.
- (7) Det är viktigt att klargöra räckvidden för undantag som beviljas på ekonomiska grunder.
- (8) Det bör tydliggöras att en medlemsstat får fastställa en tidsplan endast för att gradvis ta flygplan som inte följer bestämmelserna ur bruk när det är fråga om flygplan som förekommer i den medlemsstatens register.
- (9) Vissa medlemsstater har avtal med lufttrafikföretag från tredje land som ger dessa ett undantag från kravet på att utmönstra flygplan som omfattas av kapitel 2 som liknar det undantag som beviljas EG-lufttrafikföretag. Dessa avtal bör inte upphävas.
- (10) Det är viktigt att bilagan till direktiv 92/14/EEG hålls aktuell och ändras i rätt tid. Ändringar bör därför utarbetas av kommissionens som härvid skall biträdas av en föreskrivande kommitté.
- (11) Artikel 3 i direktiv 92/14/EEG innehåller regler om undantag för flygplan som förekommer i utvecklingsländers register och de undantagsberättigade flygplanen fanns förtecknade i bilagan till direktivet.
- (12) De är nödvändigt att ändra bilagan till direktiv 92/14/EEG och lägga till vissa flygplan som är berättigade till undantag men som inte togs med när det direktivet antogs. Det är även nödvändigt att ta bort uppgifterna om vissa flygplan som har tagits ur bruk, har skrotats eller på annat sätt inte längre är berättigade till undantag.
- (13) Det är viktigt att förhindra felaktig användning av registreringar. Bilagan innehåller nu för varje flygplan en hänvisning till tillverkarens serienummer för det individuella flygplanet.

⁽¹⁾ EGT C 309, 18.10.1996, s. 9.

⁽²⁾ EGT C 66, 3.3.1997, s. 4.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 mars 1997 (EGT C 115, 14.4.1997, s. 2), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 oktober 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 240, 24.8.1992, s. 8. Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

- (14) Det är viktigt att säkerställa att överträdelser av gemenskapsrätten bestraffas på ett sådant sätt att påföljden blir effektiv, väl avvägd och förebyggande.
- (15) Enligt 1994 års anslutningsakt skall Österrike följa bestämmelserna i direktiv 92/14/EEG från och med den 1 april 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 92/14/EEG ändras på följande sätt:

1. En ny punkt skall läggas till i artikel 1:

"3. I detta direktiv avses med:

lufttrafikföretag: ett lufttransportföretag med giltig operativ licens,

operativ licens: ett tillstånd som ett företag får att utföra lufttransport av passagerare, post och/eller gods mot ersättning,

EG-lufttrafikföretag: ett lufttrafikföretag med giltig operativ licens utfärdad av en medlemsstat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag (*),

sammanlagd civil underljudsflotta: den sammanlagda flygplansflottan av civila jetmotordrivna underljudsflygplan som lufttrafikföretaget förfogar över antingen i sin egenskap av ägare eller på grundval av något slag av hyresavtal för minst ett år.

(*) EGT L 240, 24.8.1992, s. 1."

2. I artikel 2 skall följande punkt läggas till:

"4. Före den tidpunkt som anges i punkt 2, får utnyttjandet av civila jetmotordrivna underljudsplan som inte följer bestämmelserna i punkt 1 a begränsas eller förbjudas vid flygplatserna Berlin Tegel och Berlin Tempelhof."

3. Artikel 3 b skall ersättas med följande:

"b) dessa flygplan förekom i registret i det utvecklingsland som, för det flygplanet, anges i bilagan under referensåret och att de fortfarande används direkt eller inom ramen för något slag av hyresavtal av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i det landet."

4. I artikel 3 skall följande stycke läggas till:

"Det undantag som avses i föregående stycke skall inte gälla om flygplanet hyrs ut till en fysisk eller juridisk person som är etablerad i ett annat land än det som nämns för det flygplanet i bilagan."

5. ... (Påverkar ej den svenska versionen.)

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Medlemsstaterna får begränsa borttagandet ur sina register av alla uppgifter om flygplan som inte följer normerna i kapitel 3 i bilaga 16 till en årlig andel som motsvarar högst 10 % av den EG-lufttrafikföretags sammanlagda civila underljudsflotta.

2. Medlemsstaterna skall inte tillämpa bestämmelserna i artikel 2.1 på flygplan som förekommer i en medlemsstats register i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

3. Om en medlemsstat har tillämpat ett undantag som motsvarar vad som anges i punkterna 1 och 2 på flygplan som förekommer i registret i ett tredje land och som bedriver trafik i den medlemsstaten innan detta direktiv träder i kraft, får undantaget fortsätta att gälla om lufttrafikföretaget uppfyller villkoren."

7. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 9a

Sådana ändringar av bilagan, som kan bli nödvändiga för att säkerställa att kriterierna i artikel 3, följs, skall vidtas enligt det förfarande som anges i artikel 9b.2.

Artikel 9b

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté varom föreskrift meddelas i rådets förordning (EG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (*) och som skall arbeta i enlighet med förfarandet i punkt 2.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen.

Rösterna från medlemsstaternas företrädare skall vägas enligt förfarandet i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.
- b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

(*) EGT L 373, 31.12.1991, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2176/96 (EGT L 291, 14.11.1996, s. 15)."

8. Bilgan skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Påföljdssystem

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas enligt det här direktivet, och de skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och förebyggande. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars 1999 anmäla alla relevanta bestämmelser till kommissionen och anmäla alla därpå följande ändringar så snart som möjligt.

Artikel 3

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 mars 1999. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa lagar och andra författningar skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning vid tidpunkten för deras offentliggörande. Förfarandet för sådana hänvisningar skall antas av medlemsstaterna.

2. I enlighet med artikel 168 i 1994 års anslutningsakt och bilaga XIX (III) till denna, skall Österrike vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 april 2002.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

"BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER FLYGPLANSTYPER SOM KAN BEVILJAS UNDANTAG I ENLIGHET MED
ARTIKEL 3

Anm. Undantag för flygplan i den här bilagan beviljas inom den allmänna ramen för Förenta nationernas politik och beslut (t.ex. sanktioner, embargo etc.)

ALGERIET

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20955	B727-2D6	7T-VEH	Air Algerie
21053	B727-2D6	7T-VEI	Air Algerie
21210	B727-2D6	7T-VEM	Air Algerie
21284	B727-2D6	7T-VEP	Air Algerie
20884	B737-2D6	7T-VEG	Air Algerie
21063	B737-2D6	7T-VEJ	Air Algerie
21064	B737-2D6	7T-VEK	Air Algerie
21065	B737-2D6	7T-VEL	Air Algerie
21211	B737-2D6	7T-VEN	Air Algerie
20650	B737-2D6	7T-VED	Air Algerie
21285	B737-2D6	7T-VEQ	Air Algerie

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
19767	B707-399C	HI-442CT	Dominicana de Aviacion

DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20200	B707-329C	9Q-CBW	Scibe Airlift

EGYPTEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
19843	B707-336-C	SU-PBA	Air Memphis
19916	B707-328-C	SU-PBB	Air Memphis
21194	B737-266	SU-AYK	Egypt Air
21195	B737-266	SU-AYL	Egypt Air
21227	B737-266	SU-AYO	Egypt Air

IRAK

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20889	B707-370C	YI-AGE	Iraqi Airways
20892	B737-270C	YI-AGH	Iraqi Airways
20893	B737-270C	YI-AGI	Iraqi Airways

LIBANON

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20259	B707-3B4C	OD-AFD	MEA
20260	B707-3B4C	OD-AFE	MEA
19966	B707-347C	OD-AGU	MEA
19967	B707-347C	OD-AGV	MEA

19589	B707-323C	OD-AHC	MEA
19515	B707-323C	OD-AHD	MEA
20170	B707-323B	OD-AHF	MEA
19516	B707-323C	OD-AHE	MEA
19104	B707-327C	OD-AGX	TMA
19105	B707-327C	OD-AGY	TMA
18939	B707-323C	OD-AGD	TMA
19214	B707-331C	OD-AGS	TMA
19269	B707-321C	OD-AGO	TMA
19274	B707-321C	OD-AGP	TMA

LIBERIA

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
45683	DC8F-55	EL-AJO	Liberia World Airlines
45686	DC8F-55	EL-AJQ	Liberia World Airlines

LIBYEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20245	B727-224	5A-DAI	Lybian Arab Airlines
21051	B727-2L5	5A-DIB	Libyan Arab Airlines
21052	B727-2L5	5A-DIC	Libyan Arab Airlines
21229	B727-2L5	5A-DID	Libyan Arab Airlines
21230	B727-2L5	5A-DIE	Libyan Arab Airlines

MAURETANIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
11093	F28-4000	5T-CLG	Air Mauritanie

MAROCKO

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20471	B727-2B6	CN-CCG	Royal Air Maroc
21214	B737-2B6	CN-RMI	Royal Air Maroc
21215	B737-2B6	CN-RMJ	Royal Air Maroc
21216	B737-2B6	CN-RMK	Royal Air Maroc

NIGERIA

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
18809	B707-338C	5N-ARQ	DAS Air Cargo
19664	B707-355C	5N-VRG	Air Tours

SAUDIARABIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20574	B737-268C	HZ-AGA	Saudia
20575	B737-268C	HZ-AGB	Saudia
20576	B737-268	HZ-AGC	Saudia
20577	B737-268	HZ-AGD	Saudia
20578	B737-268	HZ-AGE	Saudia
20882	B737-268	HZ-AGF	Saudia
20883	B737-268	HZ-AGG	Saudia

SWAZILAND

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
45802	DC8F-54	3D-AFR	African International Airways
46012	DC8F-54	3D-ADV	African International Airways

TUNISIEN

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
20545	B727-2H3	TS-JHN	Tunis Air
20948	B727-2H3	TS-JHQ	Tunis Air
21179	B727-2H3	TS-JHR	Tunis Air
21235	B727-2H3	TS-JHT	Tunis Air

UGANDA

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
19821	B707-379C	5X-JEF	Dairo Air Services

ZIMBABWE

<i>Serienummer</i>	<i>Typ</i>	<i>Registrering</i>	<i>Lufttrafikföretag</i>
18930	B707-330B	Z-WKU	Air Zimbabwe
45821	DC8F-55	Z-WMJ	Affretair"

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 4 september 1996 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/14/EEG om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988)⁽¹⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 27 november 1996⁽²⁾. Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 11 mars 1997⁽³⁾.

Med anledning av dessa yttranden överlämnade kommissionen den 5 juni 1997 ett ändrat förslag till rådet⁽⁴⁾.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget den 9 oktober 1997.

II. SYFTE

Detta förslag ändrar direktiv 92/14/EEG, vars viktigaste syfte var att begränsa utnyttjandet av vissa civila jetmotor drivna underljudsflygplan. I bilagan till det direktivet fanns en förteckning över flygplan från utvecklingsländer som skulle undantas från bestämmelsen om icke-flygplansutnyttjande fram till den 1 april 2002. Ett antal flygplan från dessa länder som kunde beviljas undantag hade emellertid inte anmälts till kommissionen vid tiden för antagandet av direktivet och blev därför inte förtecknade i bilagan.

Det viktigaste syftet med det här ändringsdirektivet är därför att uppdatera flygplansförteckningen i dess bilaga. De flesta andra ändringar av direktiv 92/14/EEG syftar till att säkerställa enhetlig tolkning av det inom hela gemenskapen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Rådets gemensamma ståndpunkt motsvarar i stora drag kommissionens förslag.

Den viktigaste delen av direktivet är dess uppdaterade bilaga, som förtecknar flygplan ur utvecklingsländers register vilka är undantagna från bestämmelserna i artikel 2.1.

Flera definitioner av nyckelupgifterna i direktivet infördes för att förhindra all tvetydighet när det gäller direktivets mål och räckvidd (ny artikel 1.3).

På grund av den särskilda historiska situation som gäller för flygplatserna i Berlinregionen och av Berlin Tegels och Berlin Tempelhofs läge nära stadens centrum, undantogs dessa två flygplatser från att omfattas av artikel 2.2 i direktiv 92/14/EG, som tillåter kapitel 2-flygplan att fortsätta att trafikera flygplatser inom gemenskapen fram till den 1 april 2002 (ny artikel 2.4).

⁽¹⁾ EGT C 309, 18.10.1996, s. 9.

⁽²⁾ EGT C 66, 3.3.1997, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 115, 14.4.1997, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT C 253, 19.8.1997, s. 3.

När det gäller de flygplan som förtecknas i bilagan till direktivet och som följaktligen undantas från bestämmelserna i artikel 2.1, klargjordes det att flygplan som ett land önskar undantagna från bestämmelserna inte får överföras från registret i ett utvecklingsland till ett annat (ny artikel 3b).

Medan rätten för en medlemsstat att upprätta en tidsplan för att gradvis avveckla flygplan som inte följer bestämmelserna begränsas till flygplan i medlemsstatens eget register, får likvärdiga undantag för tredje land fortsätta att gälla, om de beviljades innan det här direktivet träder i kraft (ny artikel 7).

I syfte att säkerställa att bilagan kan hållas aktuell och ändras när så är påkallat, får sådana ändringar utföras av kommissionen tillsammans med en föreskrivande kommitté (ny artikel 9a och 9b).

Medlemsstaterna uppmanas slutligen att införa ett system av påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv (artikel 2).

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

Rådet följde kommissionens ändrade förslag på alla punkter.

1. Parlamentets ändringsförslag som godkänts av rådet och kommissionen

Ändringsförslagen 3 och 7 godkändes eftersom de förstärker de villkor enligt vilka ett undantag som beviljats för ett flygplan registrerat i ett utvecklingsland skall fortsätta att gälla.

2. Parlamentets ändringsförslag som inte godkänts av rådet och kommissionen

- Ändringsförslagen 1, 2 och 6, som skulle ha gjort det möjligt för medlemsstaterna att begränsa utnyttjandet av de bullrigaste flygplanen vid alla flygplatser inom gemenskapen, godkändes inte, eftersom de skulle strida mot den välavvägda strategin i direktiv 92/14/EEG, i vilket det fastställdes en övergångsperiod fram till den 1 april 2002.
- Ändringsförslagen 4 och 8 godkändes inte eftersom de skulle ha hindrat användning av kommittéförfarandet för att ändra bilagan så att den omfattar ett litet antal flygplan som det fortfarande kan medges undantag för.
- Ändringsförslagen 5 och 9 godkändes inte, därför att Saudiarabien finns med på den officiella internationella förteckningen av utvecklingsländer och dess flygplan som finns med i bilagan uppfyller kriterierna som fastställs i artikel 3.

V. RÅDETS ÄNDRINGAR, SOM INTE FÖRESLAGITS AV PARLAMENTET

Till ingressen

Rådet omarbetade ingressen med utgångspunkt i kommissionens förslag. Rådet lade också till vissa stycken i syfte att spegla nya bestämmelser i texten.

Till ny artikel 1.3 (definitionen)

I definitionen av "sammanlagd civil underljudsflotta" ersattas "leasingavtal" med "någon form av leasingavtal" för att undvika all osäkerhet när det gäller vilken typ av hyresavtal som omfattas av denna definition.

Till ny artikel 2.4 (flygplatssystem)

Rådet godkände inte möjligheten för flygplatssystem att begränsa eller utesluta utnyttjandet av vissa civila jetmotordrivna underljudsplan, eftersom en sådan bestämmelse skulle ha inverkat menligt på den välvägda strategin i direktiv 92/14/EG, i vilket det föreskrivs en övergångsperiod fram till den 1 april 2002 och en tidsplan för att gradvis avveckla flygplan som inte följer bestämmelserna.

En sådan möjlighet beviljades emellertid för flygplatserna Berlin Tegel och Berlin Tempelhof med hänsyn till deras särskilda historiska situation och det faktum att de ligger nära stadens centrum.

Till ny artikel 3b (villkor för undantag)

Rådet ersatte "nyttjades" med "användas antingen direkt eller genom någon form av leasingavtal" i syfte att klart ange de villkor enligt vilka ett flygplan som är registrerat i ett utvecklingsland kan beviljas undantag enligt artikel 3.

Till ny artikel 7 (avvecklingsplan)

Rådet gjorde några redaktionella ändringar för att undvika all tvetydighet när det gäller tolkningen av denna artikel. Dessutom infördes en bestämmelse när det gäller befintliga avtal om flygplan från tredje land, eftersom det ansågs lämpligt att sådana avtal inte upphävs.

Till ny artikel 9b (kommittéförfarande)

Med hänsyn till den särskilda betydelsen av varje ändring i bilagan av direktivets räckvidd, ersatte rådet förfarandet med en rådgivande kommitté med ett förfarande med en föreskrivande kommitté av typ IIIa.

Till bilaga (förteckning över flygplan)

Rådet gjorde några redaktionella korrigeringar (Egypten, serienummer 19916, och Nigeria, serienummer 19664) och strök det enda flygplan på denna förteckning som registrerats i Uruguay, eftersom det flygplanet inte längre är i trafik.

RÅDETS STÅNDPUNKT (EG) nr 43/97

antagen av rådet den 13 oktober 1997

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/. . /EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper

(97/C 375/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och monetära institutets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Lamfalussy-rapporten år 1990 till centralbankscheferna i G10-gruppen visade den betydande systemrisk som är inbyggd i betalningssystem, som arbetar på grundval av flera rättsliga slag av betalningsnettning, särskilt multilateral nettning. Det är av största vikt att minska de rättsliga risker som är förenade med deltagande i system för bruttoavvecklingar i realtid, med tanke på den ökande utvecklingen för dessa system.
2. Det är av yttersta vikt att minska den risk som är knuten till deltagande i system för värdepappersavvecklingssystem, i synnerhet när det finns ett nära samband mellan sådana system och betalningssystem.
3. Detta direktiv syftar till att bidra till att gränsöverskridande avvecklingsarrangemang för betalningar och värdepapper inom Europeiska gemenskapen kan

genomföras på ett ändamålsenligt och kostnads-effektivt sätt, vilket stärker kapitalets fria rörlighet inom den inre marknaden. Direktivet följer således upp de framsteg som görs mot att fullständigt genomföra den inre marknaden, framför allt mot friheten att tillhandahålla tjänster och mot liberaliseringen av kapitalrörelser i syfte att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen.

4. Det är önskvärt att lagarna i medlemsstaterna strävar efter att minimera störningar i systemet, som orsakas av insolvensförfaranden mot en deltagare i det systemet.
5. Ett förslag till direktiv om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, som lades fram år 1985 och ändrades den 8 februari 1988, är fortfarande under behandling i rådet. I konventionen om insolvensförfaranden som utarbetades av medlemsstaterna, församlade i rådet, den 23 november 1995 undantas uttryckligen försäkringsföretag, kreditinstitut och värdepappersföretag.
6. Detta direktiv avses omfatta såväl inhemska som gränsöverskridande avvecklingssystem för betalningar och värdepapper. Direktivet är tillämpligt på system inom gemenskapen och på säkerhet som deltagarna i systemen, oberoende av om de är från gemenskapen eller tredje land, ställer i samband med deltagande i dessa system.
7. Medlemsstaterna får tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på sina inhemska institut, som direkt deltar i system i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system.
8. Medlemsstaterna bör tillåtas att som ett system som omfattas av detta direktiv beteckna ett system vars huvudsakliga verksamhet utgörs av värdepappersavveckling, även om systemet i begränsad omfattning också hanterar råvaruderivat.

⁽¹⁾ EGT C 207, 18.7.1996, s. 13.⁽²⁾ EGT C 56, 24.2.1997, s. 1.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 9 april 1997 (EGT C 132, 28.4.1997, s. 79), rådets gemensamma ståndpunkt av den 13 oktober 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

9. Minskningen av systemrisken kräver framför allt att avvecklingen är slutgiltig och att säkerheten kan göras gällande. Med säkerhet förstås alla de medel som en deltagare ställer till de andra deltagarna i

- syfte att trygga rättigheter och förpliktelser i avvecklingssystem för betalningar och värdepapper, inklusive repor (återköpsavtal), panträtter som följer av lag och fiduciariska överföringar. Bestämmelser i nationell lag om vilken slags säkerhet som kan användas skall inte påverkas av definitionen av "säkerhet" i detta direktiv.
10. Genom att omfatta säkerhet som ställs i samband med medlemsstaternas centralbankers transaktioner i deras funktion som centralbanker, inklusive penningpolitiska transaktioner, bistår detta direktiv Europeiska monetära institutet i dess uppgift att öka effektiviteten vid gränsöverskridande betalningar i syfte att förbereda den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen och därigenom bidra till att utveckla den nödvändiga rättsliga ram inom vilken den framtida europeiska centralbanken kan utveckla sin politik.
 11. Överföringsuppdrag och nettning av dessa bör gälla enligt rättsordningen i samtliga medlemsstaters jurisdiktion och vara bindande för tredje man.
 12. Reglerna om slutlig nettning bör inte hindra system från att, innan nettningen äger rum, undersöka huruvida uppdrag som har förts in i systemet överensstämmer med reglerna för systemet och tillåter att avveckling sker i systemet.
 13. Ingenting i detta direktiv hindrar en deltagare eller tredje man från att göra gällande någon rätt eller något krav, som följer av den underliggande transaktionen, som de kan ha beträffande återvinning eller återgång enligt lag, med avseende på ett överföringsuppdrag som förts in i ett system, t.ex. på grund av rättshandlingar till skada för borgenären eller tekniskt misstag, så länge detta inte leder till återgång av nettning eller återkallelse av överföringsuppdraget i systemet.
 14. Det är nödvändigt att säkerställa att överföringsuppdrag inte kan återkallas efter en tidpunkt som anges i systemets regler.
 15. Det är nödvändigt att en medlemsstat omedelbart underrättar andra medlemsstater om att insolvensförfaranden har inletts mot en deltagare i systemet.
 16. Insolvensförfaranden bör inte ha retroaktiv verkan på deltagarnas i ett system rättigheter och förpliktelser.
 17. Om insolvensförfaranden inleds mot en deltagare i ett system är syftet med detta direktiv att bestämma vilken insolvenslag som gäller för den deltagarens rättigheter och förpliktelser i samband med hans deltagande i systemet.
 18. Säkerhet bör skyddas från verkningarna av den insolvenslag som gäller för den insolvente deltagaren.
 19. Bestämmelserna i artikel 9.2 bör gälla ett register, konto eller system för centraliserad förvaring som utvisar äganderätt eller rätt till leverans eller överföring av de värdepapper som avses.
 20. Bestämmelserna i artikel 9.2 är avsedda att säkerställa att om deltagaren, en medlemsstats centralbank eller den framtida europeiska centralbanken har en giltig och effektiv säkerhet i enligt med vad som bestäms i lagen i den medlemsstat där det aktuella registret, kontot eller centraliserade förvaringssystemet finns, bör giltigheten och frågan om den säkerheten kan göras gällande gentemot systemet (och dess operatör) och mot varje annan person som direkt eller indirekt ställer krav genom det, bestämmas enbart enligt lagen i den staten.
 21. Bestämmelserna i artikel 9.2 är inte avsedda att inverka på tillämpningen och verkningarna av lagen i den medlemsstat enligt vilken värdepappren är utfärdade eller lagen i den medlemsstat i vilken värdepapper på annat sätt kan vara belägna (inklusive utan begränsning den lag som rör utfärdande av, äganderätt till och överföring av sådana värdepapper eller annan rätt till sådana värdepapper) och bör inte tolkas så att varje sådan säkerhet kommer att kunna göras direkt gällande eller kunna erkännas i varje sådan medlemsstat annat än i överensstämmelse med lagen i den medlemsstaten.
 22. Det är önskvärt att medlemsstaterna strävar efter att i tillräcklig omfattning länka samman alla värdepappersavvecklingssystem, som omfattas av detta direktiv, i syfte att främja största möjliga insyn och rättssäkerhet vid transaktioner med avseende på värdepapper.
 23. Antagandet av detta direktiv utgör det lämpligaste sättet att uppnå målen ovan och går inte utöver vad som är nödvändigt för att nå dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Bestämmelserna i detta direktiv skall gälla

- a) varje system enligt definitionen i artikel 2 a, som faller under lagen i en medlemsstat och som hanterar vilken valuta som helst, ecu eller olika valutor som systemet räknar om i förhållande till varandra,
- b) varje deltagare i ett sådant system,
- c) säkerheter som ställs i samband med
 - deltagande i ett system eller
 - operationer som utförs av centralbankerna i medlemsstaterna i deras funktion som centralbanker.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *system*: ett formellt arrangemang
 - mellan tre eller flera deltagare, en eventuell avvecklingsagent, en eventuell central motpart, en eventuell clearingorganisation eller en eventuell indirekt deltagare oräknade, med gemensamma regler och standardiserade arrangemang för att utföra överföringsuppdrag mellan deltagarna,
 - som faller under en medlemsstats lag som deltagarna har valt; deltagarna får emellertid endast välja lagen i en medlemsstat där åtminstone en av dem har sitt huvudkontor, och
 - som är betecknat som ett system och anmält till kommissionen av den medlemsstat vars lag är tillämplig, utan att detta påverkar tillämpningen av andra strängare regler, som föreskrivs i nationell lag, sedan den medlemsstaten har förvässat sig om att systemets regler är tillfredsställande.

Enligt villkoren i första stycket får en medlemsstat beteckna ett sådant formellt arrangemang, vars verksamhet består i att utföra överföringsuppdrag enligt definitionen i i) andra strecksatsen, och som i begränsad utsträckning utför uppdrag som hänför sig till andra finansiella instrument, som ett system när medlemsstaten anser att systemrisken motiverar detta.

En medlemsstat kan också från fall till fall beteckna ett sådant formellt arrangemang mellan två deltagare, en eventuell avvecklingsagent, en eventuell central motpart, en eventuell clearingorganisation eller en eventuell indirekt deltagare oräknade, som ett system när medlemsstaten anser att systemrisken motiverar detta.

- b) *institut*:

- ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1 första strecksatsen i direktiv 77/780/EEG⁽¹⁾ inklusive de institut som återfinns i förteckningen i artikel 2.2 i det direktivet, eller
- ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG⁽²⁾ exklusive de institut som återfinns i förteckningen i artikel 2.2 a–2.2 k i det direktivet, eller
- offentliga myndigheter och offentligt garanterade företag, eller
- varje företag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen och vars verksamhet motsvarar den som bedrivs av kreditinstitut eller värdepappersföretag inom gemenskapen enligt definitionen i första och andra strecksatsen

som deltar i ett system och som har ansvar för att uppfylla de finansiella åtaganden som härrör från överföringsuppdrag inom det systemet.

Om ett system står under tillsyn i enlighet med nationell lagstiftning och endast utför överföringsuppdrag enligt definitionen i i) andra strecksatsen samt betalningar som härrör från sådana uppdrag, får en medlemsstat besluta att företaget som deltar i ett sådant system och som ansvarar för att uppfylla de finansiella åtaganden som uppstår genom överföringsuppdrag inom detta system, kan anses som institut under förutsättning att åtminstone tre deltagare i systemet omfattas av någon av de kategorier som avses i första stycket och att systemrisken motiverar ett sådant beslut.

- c) *central motpart*: en enhet som inträder mellan instituten i ett system och som handlar som exklusiv motpart till dessa institut i fråga om deras överföringsuppdrag.

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 322, 17.12.1977, s. 30). Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/13/EG (EGT L 66, 16.3.1996, s. 15).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993, om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/9/EG (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

- d) *avvecklingsagent*: en enhet som till institut och/eller en central motpart som deltar i system tillhandahåller avvecklingskonton, genom vilka överföringsuppdrag inom sådana system avvecklas och, i förekommande fall, beviljar krediter till dessa institut och/eller centrala motparter i avvecklingssyfte,
- e) *clearingorganisation*: en enhet med ansvar för att beräkna nettoställningen för institut, en eventuell central motpart och/eller en eventuell avvecklingsagent,
- f) *deltagare*: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent eller en clearingorganisation.

Enligt systemets regler kan samma deltagare handla som central motpart, avvecklingsagent eller clearingorganisation eller utföra en del av eller alla dessa uppgifter.

En medlemsstat får när den tillämpar detta direktiv besluta att en indirekt deltagare får betraktas som deltagare, om systemrisken motiverar detta och på villkor att den indirekte deltagaren är känd av systemet,

- g) *indirekt deltagare*: ett kreditinstitut enligt definitionen i b första strecksatsen med ett avtalsförhållande till ett institut, som deltar i ett system, som utför överföringsuppdrag enligt definitionen i i), varigenom för ovan nämnda kreditinstitut ges möjlighet att utföra överföringsuppdrag genom systemet,
- h) *värdepapper*: alla instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG,
- i) *överföringsuppdrag*:
- varje instruktion från en deltagare om att ställa ett penningbelopp till en mottagares förfogande genom registrering på ett konto hos ett kreditinstitut, en centralbank eller en avvecklingsagent, eller varje instruktion som leder till övertagande eller uppfyllelse av en betalningsförpliktelse enligt definitionen i systemets regler, eller
 - en instruktion från en deltagare om att föra över äganderätten eller annan rätt till ett eller flera värdepapper genom registrering i ett register, eller på annat sätt,
- j) *insolvensförfaranden*: varje kollektiv åtgärd som föreskrivs i lagen i en medlemsstat eller i tredje land antingen för att likvidera eller för att rekonstruera deltagaren, när en sådan åtgärd innebär inställelse av eller införande av begränsningar för överföringar eller betalningar.

- k) *nettning*: omvandling till en nettofordran eller en nettoförpliktelse av fordringar och förpliktelser som följer av överföringsuppdrag en eller flera deltagare antingen ställer ut till eller mottar från en eller flera andra deltagare, vilket har till följd att endast en nettofordran eller en nettoförpliktelse återstår,
- l) *avvecklingskonto*: ett konto i en centralbank, hos en avvecklingsagent eller en central motpart, vilket används såväl för att hålla penningmedel och värdepapper som för att avveckla transaktioner mellan deltagare i ett system,
- m) *säkerhet*: alla realiserbara tillgångar som tillhandahålls genom pantsättning (inklusive pengar som tillhandahålls genom pantsättning), ett återköpsavtal eller liknande avtal eller på annat sätt för att säkra rättigheter och förpliktelser som kan uppstå i samband med ett system, eller som tillhandahålls medlemsstaternas centralbanker eller den framtida Europeiska centralbanken.

AVSNITT II

NETTNING OCH ÖVERFÖRINGSUPPDRAG

Artikel 3

1. Överföringsuppdrag och nettning skall gälla enligt rättsordningen och, även i händelse av insolvensförfaranden mot en deltagare, vara bindande i förhållande till tredje man, under förutsättning att överföringsuppdragen infördes i ett system före den tidpunkt då sådana insolvensförfaranden inleddes enligt definitionen i artikel 6.1 eller, om de utfördes samma dag som insolvensförfarandena inleddes, om inte systemet hade eller borde ha haft kännedom om att sådana förfaranden hade inletts.
2. Ingen lag, bestämmelse, regel eller praxis beträffande ogiltigförklaring av kontrakt och transaktioner, som har ingåtts före tidpunkten för inledning av insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 6.1, skall medföra återgång av en nettning.
3. Tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i ett system skall bestämmas enligt de regler som gäller för systemet. Om det i den nationella lag som synnerhet faller under föreskrivs villkor med avseende på tidpunkten för införande, skall systemets regler överensstämma med sådana villkor.

Artikel 4

Medlemsstaterna får föreskriva att inledning av insolvensförfaranden mot en deltagare inte skall förhindra att medel eller värdepapper, som finns tillgängliga på den deltagarens avvecklingskonto, används för att uppfylla den deltagarens förpliktelser i systemet den dag insolvensförfarandena inleds. Medlemsstaterna får också föreskriva att en sådan deltagares kreditfacilitet, som är förbunden med systemet, skall användas för att uppfylla den deltagarens förpliktelser i systemet mot tillgänglig och befintlig säkerhet.

Artikel 5

Ett överföringsuppdrag får inte återkallas av en deltagare i ett system eller av tredje man från den tidpunkt som anges i reglerna i det systemet.

AVSNITT III

BESTÄMMELSER OM INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel 6

1. I detta direktiv skall tidpunkten för inledning av insolvensförfaranden vara den tidpunkt då den behöriga rättsliga eller administrativa myndigheten meddelade sitt beslut.
2. När beslut har fattats i enlighet med punkt 1, skall den behöriga rättsliga eller administrativa myndigheten omedelbart underrätta den behöriga myndighet som utsetts av medlemsstaten om beslutet.
3. Den medlemsstat som avses i punkt 2 skall omedelbart underrätta övriga medlemsstater om detta.

Artikel 7

Insolvensförfaranden skall inte ha retroaktiv verkan på en deltagares rättigheter och förpliktelser, som uppstår genom eller i samband med deltagande i ett system, före tidpunkten för inledning av sådana förfaranden enligt definitionen i artikel 6.1.

Artikel 8

Om insolvensförfaranden inleds mot en deltagare i ett system, skall de rättigheter och förpliktelser, som uppstår

genom eller i samband med vederbörande deltagares deltagande, bestämmas av den lag som systemet faller under.

AVSNITT IV

SKYDD FÖR SÄKERHETSINNEHAVARENS RÄTTIGHETER MOT VERKNINGARNA AV SÄKERHETSSTÄLLARENS INSOLVENS

Artikel 9

1. De rättigheter

- som en deltagare har till en säkerhet som ställs i samband med ett system, och
- som medlemsstaternas centralbanker eller den framtida Europeiska centralbanken har till en säkerhet som ställs till dem,

skall inte påverkas av insolvensförfaranden mot den deltagare eller den motpart till medlemsstaternas centralbanker eller den framtida Europeiska centralbanken som ställde säkerheten. Sådan säkerhet får realiseras för att tillgodose dessa rättigheter.

2. Då värdepapper (inklusive rättigheter till värdepapper) ställs som säkerhet till deltagare och/eller medlemsstaternas centralbanker eller den framtida Europeiska centralbanken som beskrivs i punkt 1 och deras rätt (eller den rätt något ombud, någon agent eller tredje man som handlar för deras räkning har) med avseende på värdepappren är enligt lag registrerade i ett register, på ett konto eller i ett system för centraliserad förvaring i en medlemsstat, skall sådana enheters rättigheter som säkerhetsinnehavare i förhållande till dessa värdepapper falla under lagen i den medlemsstaten.

AVSNITT V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Medlemsstaterna skall ange vilka system som skall innefattas i detta direktivs räckvidd och anmäla dem till kommissionen och underrätta kommissionen om vilka myndigheter de har utsett enligt artikel 6.2

Systemet skall till den medlemsstat vars lag är tillämplig ange deltagarna i systemet inklusive varje eventuell indirekt deltagare och varje förändring med avseende på deltagarna.

Artikel 11

För att skydda systemen får varje medlemsstat införa strängare villkor för systemen än de som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de tillämpliga bestämmelserna innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när det offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i inhemsk lag som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Medlemsstaterna skall samtidigt tillhandahålla en jämförelse-

tabell som anger de nationella bestämmelser som är i kraft eller som införs för varje artikel i detta direktiv.

Artikel 13

Senast tre år efter den dag som anges i artikel 12.1 skall kommissionen inge en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, åtföljd av förslag till revidering av det om så är lämpligt.

Artikel 14

Detta direktiv skall träda i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

(*) 18 månader efter direktivets offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 30 maj 1996 förelade kommissionen rådet ett förslag till direktiv om avvecklingens slutgiltighet och säkerheter på grundval av artikel 100a i EG-fördraget.

Ekonomiska och sociala kommittén och Europaparlamentet avgav sina yttranden den 31 oktober 1996 respektive den 9 april 1997. Europeiska monetära institutet avgav sitt yttrande den 21 november 1996.

Efter att ha tagit del av dessa yttranden lade kommissionen den 4 juli 1997 fram ett ändrat förslag.

2. Den 13 oktober 1997 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. MÅL

Direktivets syfte är att minska systemrisken i system för överföring av betalningar och värdepapper och att minimera de störningar i systemet som förorsakas av ett insolvensförfarande mot en deltagare i systemet genom att fastställa att

- överföringsuppdrag och nettning gäller enligt rättsordningen och är bindande för tredje man vid insolvensförfarande mot en deltagare i systemet,
- säkerhet i samband med deltagande i systemet inte skall påverkas av insolvensförfarande mot den deltagare som ställde säkerheten.

Dessutom omfattar direktivet säkerhet som ställs i samband med medlemsstaternas centralbankens och den framtida europeiska centralbankens operationer.

Därmed bidrar direktivet till att förbättra effektiviteten hos betalningssystem och system för överföring av värdepapper i Europeiska unionen och utarbetandet av den nödvändiga rättsliga ramen för den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

A. Direktivets titel

Direktivets titel har ändrats och lyder numera "Europaparlamentets och rådets direktiv om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper". I den nya titeln kombineras element ur kommissionens ursprungliga förslag om "avvecklingens slutgiltighet" med element ur Europaparlamentets förslag: Hänvisningen till "betalningssystem och system för avräkning av värdepapper" samt utelämnningen av en uttrycklig hänvisning till säkerhet. På så sätt inbegriper den gemensamma ståndpunkten till en viss del andemeningen i ändringsförslag nr 1 från Europaparlamentet.

B. Avsnitt I – Räckvidd och definitioner

a) Räckvidd (artikel 1)

I enlighet med kommissionens ändrade förslag innebär den gemensamma ståndpunkten följande:

- Avvecklingssystem för värdepapper har fogats till direktivets räckvidd genom att det fastställs att system kan betyda betalningssystem och/eller värdepappersavvecklingssystem. Här innefattar den gemensamma ståndpunkten principen i ändringsförslag nr 1, 4 (delvis), 7, 8, 9, 11 (delvis), 14, 15, 16, 17 (delvis) och 20 (delvis) från Europaparlamentet.
- Det klargörs att system som hanterar olika valutor som systemet räknar om i förhållande till varandra också omfattas av detta direktiv. En uttrycklig hänvisning till euron ingår inte, av samma skäl som fick kommissionen att inte ta med en sådan hänvisning i sitt ändrade förslag, nämligen att hänvisningen är överflödigt och att ett omnämmande av ecun och euron i samma text kan ge det intrycket att båda kan existera samtidigt. Här inbegriper den gemensamma ståndpunkten delvis ändringsförslag nr 4 från Europaparlamentet.

Den gemensamma ståndpunkten skiljer sig från kommissionens förslag i följande hänseende:

- Den gemensamma ståndpunkten omfattar inte gemenskapsinstitutens deltagande i tredje lands system, utan begränsar räckvidden till system som faller under en medlemsstats lag. I punkt 7 i ingressen klargörs det att medlemsstaterna får tillämpa bestämmelserna i direktivet på inhemska institut som deltar i system i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Av detta skäl inbegriper den gemensamma ståndpunkten inte ändringsförslag nr 5 från Europaparlamentet.
- I den gemensamma ståndpunkten görs det inga direkta hänvisningar till monetära operationer när räckvidden för säkerhet fastställs; däremot hänvisas det till centralbankoperationer när banken utför operationer i sin funktion som centralbank.

b) *Definitioner (artikel 2)*

1. Definitionerna i direktivet avgränsar närmare direktivets räckvidd.

Den gemensamma ståndpunkten skiljer sig på ett antal punkter från kommissionens förslag. Olika heter, som förklaras nedan, gäller huvudsakligen följande:

- En utvidgning av definitionerna så att hänsyn tas till inbegripandet av värdepappersavvecklingssystem i direktivets räckvidd.

Eftersom bestämmelserna i direktivet gäller i huvudsak på samma sätt för värdepappersavvecklingssystem som för betalningssystem görs det ingen skillnad mellan de två typerna av system i definitionerna.

- Det faktum att tredje lands betalningssystem inte omfattas av direktivets räckvidd.
- De villkor som gäller för upprättande av ett system och dess deltagare.

2. De villkor som måste vara uppfyllda innan ett arrangemang kan anses vara ett system i den mening som avses i detta direktiv anges i definitionen av begreppet "system" artikel 2 a. Den gemensamma ståndpunkten grundar sig på definitionerna av "betalningssystem" och "EG-betalningssystem" i kommissionens förslag, men det görs ändringar i dessa definitioner och ett antal rättsliga skyddsbestämmelser läggs till. Närmare bestämt gäller följande:

- Ett system måste vara ett formellt arrangemang med gemensamma regler och standardiserade arrangemang för att utföra överföringsuppdrag mellan deltagarna. Sålunda tar den gemensamma ståndpunkten delvis hänsyn till andemeningen i ändringsförslag nr 10 från Europaparlamentet, i vilket det krävs regler för utförande av betalningsuppdrag.
- Det minsta antalet deltagare har fastställts till tre institut, i stället för två som kommissionen föreslog. I vissa fall får dock en medlemsstat beteckna ett arrangemang i vilket endast två institut deltar som ett system.
- Den lag under vilken systemet faller definieras som den lag som har valts av deltagarna, liksom i kommissionens förslag. I kommissionens förslag fastställdes det ytterligare att om ingen lag har valts, skall betalningssystemet anses vara beläget i den medlemsstat i vilken avvecklingen äger rum. I många fall kan det vara svårt att avgöra exakt var en avveckling eller bokföring äger rum, och i syfte att undvika rättslig osäkerhet innehåller den gemensamma ståndpunkten ingen sådan bestämmelse. I enlighet med detta inbegriper den gemensamma ståndpunkten inte den del av ändringsförslag 11 från Europaparlamentet som berör den plats där en avveckling eller bokföring äger rum.
- Det krävs att den medlemsstat vars lag skall tillämpas betecknar arrangemanget som ett system.
- Den medlemsstat som betecknar något som ett system måste ha förvässat sig om att systemets regler är adekvata.
- Endast system som utför uppdrag förande pengar eller värdepapper så som dessa definieras i direktivet omfattas. En medlemsstat får dock i vissa fall beteckna som ett system ett sådant arrangemang varigenom det utförs uppdrag som har samband med andra finansiella instrument, särskilt varor.

Ändringsförslag nr 6 från Europaparlamentet har inte tagits med eftersom den gemensamma ståndpunktens strategi när det gäller de krav ett arrangemang måste uppfylla för att kunna betecknas som system skiljer sig såväl från strategin i kommissionens förslag som från den strategi som föreslås av Europaparlamentet. Genom att införa särskilda krav när det gäller vad som skall betecknas som system tar den gemensamma ståndpunkten dock hänsyn till det som Europaparlamentet ville uttrycka med sitt förslag.

3. För att höja stabiliteten hos de system som omfattas av direktivet inför den gemensamma ståndpunkten vissa kriterier som fastställer vilka företag som får delta i ett system.

En ny term, "deltagare", införs i artikel 2 f för att omfatta alla enheter som deltar i systemet och samtidigt göra det möjligt att vid behov skilja mellan dem. De enheter som omfattas är följande: Institut, som definieras i artikel 2 b, centrala motparter, som definieras i artikel 2 c, avvecklingsagenter, som definieras i artikel 2 d, och/eller clearingorganisationer, som definieras i artikel 2 e. Medlemsstaterna får även i vissa fall anse en indirekt deltagare som definieras i artikel 2 g som deltagare; se punkt 4 nedan.

I definitionen av termen "institut", artikel 2 b, fastställs de villkor som måste vara uppfyllda om ett företag skall betraktas som ett institut i den mening som avses i direktivet. I definitionen, som grundar sig på definitionen av termerna "institut" och "direktdeltagande" (artiklarna 2 a och 2 b i kommissionens förslag), fastställs det att ett företag för att omfattas av direktivet måste

- tillhöra en av de fyra kärngrupperna av företag, nämligen kreditinstitut, värdepappersföretag, offentliga myndigheter eller offentligt garanterade företag, eller företag i tredje land som utför motsvarande funktioner och
- delta i ett system och ha ansvar för att uppfylla de finansiella åtaganden som uppstår genom överföringsuppdrag inom det systemet.

Medlemsstaterna får dock besluta att företag som inte är institut enligt definitionerna i direktivet kan betraktas som institut om de deltar i värdepappersavvecklingssystem och om åtminstone tre av de andra deltagarna tillhör institutens "kärngrupp" enligt ovanstående. För att säkerställa att myndigheterna har ett visst mått av kontroll måste system med deltagare som inte tillhör "kärngruppen" övervakas enligt nationell lag. I den gemensamma ståndpunkten tas det hänsyn till situationen i vissa medlemsstater där betalning i samband med överföring av värdepapper görs separat genom att det fastställs att sådana system omfattas av direktivet.

Termerna "central motpart", artikel 2 c, "avvecklingsagent", artikel 2 d och "clearingorganisation", artikel 2 e definieras med hänsyn till de särskilda funktioner de har i systemet.

4. I förhållande till kommissionens förslag tillfogar den gemensamma ståndpunkten ett nytt element genom att ge medlemsstaterna möjlighet att låta direktivet omfatta indirekta deltagare i systemen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- i) Den indirekta deltagaren är ett kreditinstitut.
- ii) Endast betalningssystem kan ha indirekta deltagare.
- iii) Den indirekta deltagaren måste stå i ett avtalsförhållande till en deltagare.

(Dessa tre villkor anges i ny definition av begreppet "indirekt deltagare" i artikel 2 g).

- iv) En indirekt deltagare kan betraktas som deltagare endast om det är motiverat med hänsyn till systemrisken.
- v) Den indirekta deltagaren måste vara känd av det system i vilken den deltar indirekt.

(Dessa villkor anges i artikel 2 f, i definitionen av begreppet "deltagare".)

- vi) Den indirekta deltagaren måste också tillsammans med de övriga deltagarna anges i den medlemsstat vars lag skall tillämpas.

(Detta villkor fastställs i artikel 10 andra stycket.)

5. Efter införandet av värdepappersavvecklingssystem, såsom föreslås av kommissionen i dess ändrade förslag, har definitionen av "betalningsuppdrag" i kommissionens förslag ändrats och termen har ersatts med "överföringsuppdrag", artikel 2 i, som nu inbegriper överföring av pengar och värdepapper. Sålunda inbegriper den gemensamma ståndpunkten, fastän med en lite annan ordalydelse, Europaparlamentets ändringsförslag nr 9. Termen "värdepapper" har definierats skilt för sig i artikel 2 h genom hänvisning till direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet. Den del av

definitionen av "överföringsuppdrag" som hänför sig till överföring av ett penningbelopp har utvidgats så att den omfattar alla existerande arrangemang för behandling av ett överföringsuppdrag inom ett system.

6. Definitionerna av "insolvensförfaranden", "nettning" och "säkerhet" har ändrats i förhållande till kommissionens förslag:

— Definitionen av "insolvensförfaranden", artikel 2 j, har gjorts mer flexibel och koncentreras nu till den väsentliga delen av detta direktiv, nämligen inställelse av eller begränsningar för betalningar eller överföring av värdepapper.

— Definitionen av "nettning", artikel 2 k, grundar sig på definitionen av "betalningsnettning" men beaktar att värdepapper numera ingår i direktivets räckvidd.

— Definitionen av "säkerhet", artikel 2 m, har ändrats i förhållande till kommissionens förslag och har gjorts mera exakt. I punkt 9 i ingressen klargörs det att definitionen dock inte påverkar bestämmelserna i nationell lag beträffande vilket slags säkerhet som får ställas. Till följd av att hänvisningen till monetära operationer har strukits ur direktivets räckvidd, gäller definitionen av säkerhet nu alla tillgångar som tillhandahålls medlemsstaternas banker eller den framtida Europeiska centralbanken.

En ny definition av "avvecklingskonto", artikel 2 l, har tillfogats till följd av den nya artikel 4.

7. Efter ändringarna av direktivets räckvidd jämfört med kommissionens förslag har definitionerna av "EG-institut", "institut i tredje land", "betalningssystem i tredje land" och "monetär operation" strukits såsom varande onödiga och följaktligen innefattar den gemensamma ståndpunkten inte ändringsförslag nr 12 och 13 från Europaparlamentet.

C. Avsnitt II – Nettning och överföringsuppdrag (artiklarna 3–5)

1. I artikel 3 i den gemensamma ståndpunkten (artikel 3 i kommissionens förslag) anges det viktigaste i direktivet: att nettning och överföringsuppdrag skall gälla enligt rättsordningen och vara bindande i förhållande till tredje man även i händelse av insolvensförfarande mot en deltagare. Utan att huvuddragen i bestämmelsen ändras, har ordalydelsen i artikel 3.1 och 3.2 ändrats i förhållande till kommissionens förslag så att det nu tas hänsyn till att termen "deltagare" definieras i artikel 2 och att den tidpunkt då ett insolvensförfarande inleds har definierats i artikel 8 (se nedan).

I syfte att undvika osäkerhet beträffande transaktioner som har gjorts i god tro, antingen av det försumliga institutet eller av en annan deltagare efter inledningen av insolvensförfaranden, inför den gemensamma ståndpunkten en ny bestämmelse i artikel 3.1. I denna fastställs det att överföringsuppdrag som utförs efter inledningen av insolvensförfaranden skall behandlas som överföringsuppdrag som har införts före inledningen av insolvensförfarandena om systemet inte kände till att sådana förfaranden hade inletts. Hur systemet informeras om inledningen skall fastställas i nationell lag.

- I punkt 12 i ingressen klargörs det att reglerna om slutlig nettning inte skall hindra ett system från att undersöka huruvida uppdrag som har förts in i systemet överensstämmer med reglerna för systemet och tillåter att avveckling sker i systemet. I punkt 13 i ingressen klargörs det även att ingenting i detta direktiv skall hindra en deltagare eller tredje man från att utöva en rättighet eller göra gällande en fordran som följer av den underliggande transaktionen och som de kan ha enligt lag beträffande återvinning eller återgång med avseende på ett överföringsuppdrag som har förts in i ett system, t.ex. vid bedrägeri eller tekniskt misstag, så länge detta inte leder till återgång av nettning eller återkallelse av överföringsuppdraget i systemet.
2. I artikel 3.3, som grundar sig på sista meningen i artikel 3.1 i kommissionens förslag, fastställer den gemensamma ståndpunkten särskilda regler för definitionen av tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i ett system.
 3. För att inte utesluta rådande praxis i vissa medlemsstater, fastställs det i artikel 4 i den gemensamma ståndpunkten att medlemsstaterna får tillåta att medel och värdepapper som finns tillgängliga på den försumliga deltagarens avvecklingskonto eller en sådan deltagares kreditfacilitet används för att uppfylla den deltagarens förpliktelser mot systemet den dag insolvensförfarandena inleds.
 4. I artikel 5 i den gemensamma ståndpunkten bibehålls samma flexibilitet som i kommissionens förslag beträffande artikel 4, som tillåter att systemet fastställer reglerna för återkallande av överföringsuppdrag. Detta förbud gäller så väl de övriga deltagarna i ett betalningssystem som tredje man. Den del av ändringsförslag nr 17 från Europaparlamentet som behandlar återkallande av överföringsuppdrag har alltså inte tagits med i den gemensamma ståndpunkten.

D. Avsnitt III – Bestämmelser om insolvensförfaranden (artiklarna 6–8)

1. Som Europaparlamentet föreslår i ändringsförslag nr 21, inför den gemensamma ståndpunkten en bestämmelse, artikel 6.1, i vilken tidpunkten för inledning av insolvensförfaranden definieras. För att undvika en gråzon mellan den tidpunkt då ett beslut om inledning av insolvensförfaranden har fattats och den tidpunkt då detta beslut skall anses ha fattats, definieras i den gemensamma ståndpunkten den tidpunkt då insolvensförfarandena inleds som den tidpunkt då den behöriga rättsliga eller administrativa myndigheten meddelade sitt beslut.

Man kan förutsätta att detta beslut mycket snart efter det att det har meddelats blir känt på marknaden, genom elektroniska medel eller på annat sätt, och därför innehåller den gemensamma ståndpunkten inga krav på att underrätta allmänheten. För att emellertid säkerställa att myndigheterna alltid omedelbart informeras om ett sådant beslut, krävs det i artikel 6.2 i den gemensamma ståndpunkten att varje medlemsstat skall utse en myndighet som måste informeras om beslutet av den rättsliga eller administrativa myndighet som har fattat beslutet. Det överläts åt medlemsstaten att avgöra vilken myndighet som skall motta informationen och huruvida det skall införas några informationsförfaranden på nationell nivå, och i så fall vilka.

Vid den tidpunkt då den nationella myndigheten erhåller sådan information vet den sällan om det försumliga institutet är medlem av ett eller flera system och i så fall var. I artikel 6.3 i den gemensamma ståndpunkten krävs det därför att den medlemsstat i vilken insolvensförfaranden har inletts skall underrätta alla övriga medlemsstater. För att tillåta medlemsstaterna en viss flexibilitet sägs det i den

gemensamma ståndpunkten inte vilka institutioner som skall sörja för underrättelsen och vilka som skall motta den. Kommissionen har åtagit sig att göra upp en lista på grundval av information från medlemsstaterna för att underlätta informationsförfarandet.

För att uppnå rättslig klarhet tar den gemensamma ståndpunkten sålunda itu med frågan om hur den tidpunkt då insolvensförfarandena inleds skall bestämmas på ett annat sätt än det som föreslås av Europaparlamentet i ändringsförslag nr 21 och detta ändringsförslag tas inte med i den gemensamma ståndpunkten.

2. För att skydda systemet från följderna av bestämmelser som gör det möjligt för inledningen av insolvensförfarandena att bli verksamma från och med midnatt före den faktiska inledningen av förfarandena, följer artikel 7 i den gemensamma ståndpunkten strategin i artikel 5 i kommissionens förslag och fastställer att insolvensförfarandena mot en deltagare i systemet inte skall ha retroaktiv verkan på en deltagares rättigheter och förpliktelser som uppstår genom hans deltagande i systemet. Lydelsen har ändrats i förhållande till kommissionens förslag för att få till stånd större exakthet och därigenom tar den gemensamma ståndpunkten hänsyn till andemeningen i ändringsförslag 18 från Europaparlamentet.
3. Artikel 8 i den gemensamma ståndpunkten som följer artikel 6 i kommissionens förslag anses viktig för att undvika osäkerhet beträffande vilken lag som skall tillämpas i händelse av att insolvensförfaranden inleds mot en deltagare i ett system. I kommissionens förslag hänvisas det till lagen i det land där systemet är beläget, men eftersom det i den gemensamma ståndpunkten inte fastställs var ett system fysiskt sett är beläget, definieras den lag som skall tillämpas som den lag som systemet faller under, vilket enligt artikel 2 a i den gemensamma ståndpunkten är den lag deltagarna väljer.

Därför innefattar den gemensamma ståndpunkten inte ändringsförslag nr 19 från Europaparlamentet.

E. Avsnitt IV – Säkerhet (artikel 9)

Artikel 9.1 i den gemensamma ståndpunkten (artikel 7 i kommissionens förslag) beträffande rättigheter vid säkerhet inbegriper väsentligen ändringsförslag nr 20 från Europaparlamentet så när som på vissa ändringar i ordalydelsen, efter införandet av definitionen av "deltagare" och ändringen i direktivets räckvidd där hänvisningen till "monetär politik" har utelämnats.

Artikel 7.2 i kommissionens förslag har strukits såsom föreslogs av Europaparlamentet. I stället inför den gemensamma ståndpunkten i artikel 9.2 en ny bestämmelse enligt vilken det fastställs vilken lag som skall tillämpas i sådana fall då värdepapper ställs som säkerhet och säkerhetsinnehavarens rättigheter är registrerade i ett register, på ett konto eller i ett system för centraliserad förvaring som påvisar äganderätten och rätten till leverans eller överföring av de berörda värdepapperen.

F. Avsnitt V – Slutbestämmelser (artiklarna 10–15)

Artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten gäller vissa informationsförfaranden som bör betraktas som ett nödvändigt tillägg till definitionerna av termerna "system" och "indirekt deltagare" i artikel 2 och till kravet på underrättelse i artikel 6.3

I artikel 11 i den gemensamma ståndpunkten klargörs det att detta direktiv endast innehåller minimibestämmelser och att medlemsstaterna i syfte att skydda systemen får införa strängare villkor än de som föreskrivs i detta direktiv.

I förhållande till kommissionens förslag fastställs i artikel 12 dagen för genomförande genom hänvisning till den dag då direktivet offentliggörs, mot bakgrund av osäkerheten beträffande vilken dag direktivet slutgiltigt kommer att antas.

För att säkerställa övervakningen av att direktivet efterlevs, följer artikel 13 i den gemensamma ståndpunkten artikel 9 i kommissionens förslag, vari kommissionen förpliktas att lägga fram en rapport om tillämpningen av direktivet för Europaparlamentet och rådet, när så är lämpligt tillsammans med förslag till översyn av direktivet.

G. Ingressen

Ingressen har omarbetats i enlighet med ändringarna i kommissionens förslag. Den gemensamma ståndpunkten inbegriper i stor utsträckning ändringsförslag nr 2 från Europaparlamentet, i form av punkt 5 i ingressen, även om ordalydelsen är något annorlunda. Konventionen om insolvensförfaranden liksom det föreslagna direktivet om rekonstruktion och likvidering av kreditinstitut vilar på principen om ömsesidigt erkännande, inte harmonisering, av konkurslagstiftningen. Den första meningen i ändringsförslag nr 2 har därför inte tagits med i den gemensamma ståndpunkten för att inte föregripa framtida gemenskapslagstiftning. Den gemensamma ståndpunkten inbegriper inte ändringsförslag nr 3 från Europaparlamentet, eftersom Europeiska gemenskapen inte är förpliktad att ta hänsyn till rekommendationer från Internationella banken för betalningsutjämning.

H. Slutsats

Rådet anser att alla ändringar av kommissionens förslag stämmer överens med direktivets syfte, nämligen att minska systemrisken i betalningssystem och avvecklingssystem för värdepapper och minimera de störningar som ett system drabbas av på grund av insolvensförfaranden mot en deltagare. Ändringarna i texten till kommissionens förslag är avsedda att uppnå jämvikt mellan behovet av att införa vissa rättsliga säkerhetsbestämmelser för att garantera alla deltagares och tredje mans rättigheter och behovet av att tillåta tillräckligt stor flexibilitet beträffande funktionen hos de system som omfattas av direktivet.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 44/97

Antagen av rådet den 16 oktober 1997

Inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/.../EG om teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation, inklusive ömsesidigt erkännande av utrustningarnas överensstämmelse

(97/C 375/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) Rådets direktiv 91/263/EEG av den 29 april 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽³⁾ och rådets direktiv 93/97/EEG av den 29 oktober 1993 om tillägg till direktiv 91/263/EEG vad gäller jordstationsutrustning för satellitkommunikation⁽⁴⁾ bör, för att skapa klarhet och rationalitet, sammanföras till ett direktiv genom en kodifiering.
- (2) Sektorn för teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation är en viktig del av teleindustrin, vilken utgör en av de industriella grundvalarna i gemenskapens ekonomi.
- (3) Kommissionen har i sin grönbok om utvecklingen av den gemensamma marknaden för teletjänster och teleutrustning föreslagit att införandet av det fullständiga ömsesidiga erkännandet av typgodkännande skall påskyndas, som en viktig åtgärd för utvecklingen av en terminalmarknad med konkurrens inom hela gemenskapen.

(4) Kommissionen har i sin grönbok om ett gemensamt förhållningssätt avseende området för satellitkommunikation inom gemenskapen föreslagit att man skall införa ett ömsesidigt erkännande av typgodkännande för jordstationsutrustning för satellitkommunikation som en av de viktigaste förutsättningarna för bland annat en marknad för jordstationsutrustning för satellitkommunikation inom hela gemenskapen.

(5) Rådet har i sin resolution av den 30 juni 1988 om utvecklingen av den gemensamma marknaden för teletjänster och teleutrustning fram till 1992⁽⁵⁾ bekräftat, att ett viktigt telepolitiskt mål är det fullständiga, ömsesidiga erkännandet av typgodkännande för terminalutrustning på grundval av gemensamma europeiska överensstämmelsespecifikationer, som utarbetas så snabbt som möjligt.

(6) Rådet har i sin resolution av den 19 december 1991 om utvecklingen av den gemensamma marknaden för tjänster och utrustning för satellitkommunikation⁽⁶⁾ tagit i beaktande, att harmonisering och liberalisering av lämplig jordstationsutrustning för satellitkommunikation är ett av de viktigaste målen med politiken för telekommunikation via satellit, med hänsyn särskilt tagen till de villkor som är nödvändiga för att uppfylla de väsentliga kraven.

(7) Rådet har i sitt beslut 87/95/EEG⁽⁷⁾, angett vilka åtgärder som skall genomföras för att främja standardiseringen i Europa och för att utarbeta och tillämpa standarder inom områdena informations-teknologi och telekommunikation.

(8) Rådet har i sin resolution av den 7 maj 1985⁽⁸⁾ föreskrivit ett nytt tillvägagångssätt vid teknisk harmonisering och standarder.

(9) Räckvidden för det här direktivet måste, för att möjliggöra den tekniska produktutvecklingen, baseras på en allmän definition av termerna teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation. Räckvidden omfattar inte den specialbyggda jordstationsutrustning som är avsedd att

⁽¹⁾ EGT C 204, 15.7.1996, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 maj 1996 (EGT C 166, 10.6.1996, s. 60), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 oktober 1997 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 128, 23.5.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 257, 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 8, 14.1.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 36, 7.2.1987, s. 31.

⁽⁸⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

- användas som en del av det allmänt tillgängliga markbaserade telenätet. Avsikten är att utesluta bland annat gränsjordstationer (gateways) för större trunknät som ett led i utbudet av infrastruktur (såsom stationer med stor diameter) och styrstationer (tracking and control).
- (10) Det här direktivet påverkar inte nuvarande särskilda eller exklusiva rättigheter avseende satellitkommunikation som medlemsstaterna får behålla i enlighet med gemenskapsrätten.
- (11) Harmoniseringsvillkoren för att släppa ut teleterminalutrustning på marknaden kommer att skapa förutsättningar för en öppen och enhetlig marknad. För att uppnå målet med en avancerad, öppen marknad för jordstationsutrustning för satellitkommunikation inom hela gemenskapen krävs harmoniserade, effektiva och verkningsfulla förfaranden för certifiering, provning, märkning, kvalitetssäkring och produktövervakning. Alternativet till gemenskapslagstiftning är ett motsvarande system med bestämmelser som förhandlas fram mellan medlemsstaterna, vilket skulle innebära uppenbara svårigheter på grund av antalet organ som skulle delta i de många bilaterala förhandlingarna. En sådan lösning är knappast genomförbar och vore varken praktisk, snabb eller effektiv. Medlemsstaterna kan därför inte i tillräcklig utsträckning uppnå målet med den föreslagna åtgärden. Däremot har metoden med ett gemenskapsdirektiv upprepade gånger, bland annat inom telekommunikationssektorn, visat sig vara ett praktiskt, snabbt och effektivt sätt. Målet med den aktuella åtgärden kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå.
- (12) Gemenskapsrätten föreskriver i sin nuvarande utformning – som ett undantag från en av de grundläggande gemenskapsreglerna, nämligen den om fri rörlighet för varor – att hinder för rörlighet inom gemenskapen till följd av olikheter i nationell lagstiftning om marknadsföring av varor måste accepteras när detta anses nödvändigt för att tillgodose oavvisliga krav. I detta fall skall därför harmoniseringen av lagstiftningen begränsas till de föreskrifter som är nödvändiga för att tillfredsställa väsentliga krav i fråga om teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation. Eftersom dessa krav är väsentliga, skall de ersätta relevanta nationella föreskrifter.
- (13) De väsentliga kraven måste uppfyllas för att skydda allmänintresset. Dessa krav måste tillämpas med urskiljning för att ta hänsyn till den teknologiska nivån vid tidpunkten för tillverkningen samt ekonomiska villkor.
- (14) Rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser⁽¹⁾ och rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽²⁾ är tillämpliga på bland annat områdena telekommunikation och informationsteknologi.
- (15) Direktiv 73/23/EEG omfattar generellt sett också säkerhet för människor.
- (16) I rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽³⁾ fastställs harmoniserade förfaranden för att skydda apparater från elektromagnetiska störningar och definieras de skyddskrav och de inspektionsförfaranden som gäller detta. De allmänna kraven i det direktivet är bland annat tillämpliga på områdena telekommunikation och informationsteknologi och på jordstationsutrustning för satellitkommunikation. Det här direktivet omfattar kraven för elektromagnetisk kompatibilitet i den mån som de särskilt gäller terminalutrustning för telekommunikation och för jordstationsutrustning för satellitkommunikation.
- (17) Med hänsyn till de väsentliga kraven, och för att hjälpa tillverkare att styrka överensstämmelse med dessa krav, är det önskvärt att låta harmonisera standarder på europeisk nivå för att bevaka allmänintresset vid konstruktion och tillverkning av terminalutrustning och för att möjliggöra kontroll av överensstämmelse med dessa krav. Dessa standarder, som är harmoniserade på europeisk nivå, är utarbetade av privaträttsliga organ och måste bevara sin icke-bindande status. För detta ändamål är Europeiska organisationen för standardisering (CEN), Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet (CENELEC) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETS) de organ som är erkända såsom behöriga att anta harmoniserade standarder. Enligt detta direktiv menas med harmoniserad standard en teknisk specifikation (Europastandard eller harmoniseringsdokument) antagen av ett av dessa organ på grundval av en begäran från kommissionen i enlighet med

⁽¹⁾ EGT L 77, 26.3.1973, s. 29. Direktivet ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/10/EG (EGT L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽³⁾ EGT L 139, 23.5.1989, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

- föreskrifterna i direktiv 83/189/EEG, samt i enlighet med de ovan nämnda allmänna riktlinjerna.
- (18) Med hänsyn till de väsentliga kraven, relaterade till samverkan med allmänna telenät, och i de fall det är berättigat, genom sådana nät, är det i allmänhet inte möjligt att följa sådana krav, annat än genom att tillämpa unika tekniska lösningar. Sådana lösningar skall därför vara obligatoriska.
- (19) Förslagen till gemensamma tekniska föreskrifter är i allmänhet utformade på grundval av harmoniserade standarder samt, för att säkerställa en lämplig teknisk samordning på bred europeisk grund, på grundval av ytterligare konsultationer, i synnerhet med Kommittén för tillämpning av regler om telekommunikationer (TRAC).
- (20) Vad gäller gränssnittet till det ryddbaserade systemet utformas jordstationsutrustningar för satellitkommunikation antingen för sändning av radiosignaler, för både sändning och mottagning av radiosignaler eller för enbart mottagning av radiosignaler.
- (21) Vad gäller gränssnittet till det markbaserade systemet är jordstationsutrustning för satellitkommunikation antingen avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet eller inte avsedd för detta.
- (22) Satellitbanor (såsom geostationära banor, lågflygande banor - LEO - och elliptiska banor) är banor i rymden i vilka satelliter eller andra ryddbaserade system rör sig, och är en naturlig, begränsad resurs.
- (23) Satellitbaneresurser används tillsammans med radiofrekvensspektrum, vilket också är en naturlig, begränsad resurs. Sändande jordstationsutrustning för satellitkommunikation utnyttjar båda dessa resurser.
- (24) För utvecklingen av europeisk satellitkommunikation är det viktigt att effektivt utnyttja satellitbaneresurser i kombination med radiofrekvensspektrum och att undvika skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system. Internationella teleunionen (ITU) fastställer kriterier för ett effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser liksom för samordningen med radio, för att möjliggöra att rymd- och markbaserade kommunikationssystem kan fungera samtidigt utan onödig interferens.
- (25) Harmoniseringen av villkoren för att släppa ut jordstationsutrustning för satellitkommunikation på marknaden kommer att skapa förutsättningar för ett effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och radiofrekvensspektrum samt göra det lättare att undvika skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade system och andra tekniska system.
- (26) Med hänsyn till de väsentliga kraven relaterade till effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och radiofrekvensspektrum och för att undvika skadliga störningar mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system, är det i allmänhet inte möjligt att följa sådana krav annat än genom att tillämpa särskilda tekniska lösningar. Gemensamma tekniska föreskrifter behövs därför.
- (27) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation som kan användas för sändning eller sändning och mottagning av radiosignaler får, förutom bestämmelserna i detta direktiv, omfattas av en licensordning.
- (28) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation som endast kan användas för mottagning av radiosignaler kan inte omfattas av en licensordning utan bör endast omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, såvida inte, enligt förslaget i Grönboken om satellitkommunikation inom gemenskapen, den är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet. Användandet av sådan jordstationsutrustning måste stämma överens med nationella föreskrifter som är förenliga med gemenskapslagstiftning.
- (29) Det är viktigt att säkerställa att anmälda organ inom hela gemenskapen är av hög standard och uppfyller minimikraven i fråga om kompetens och opartiskhet samt är ekonomiskt och i övrigt oberoende av kunderna.
- (30) Vid utövande av den behörighet som anförtrotts kommissionen bör den bistås av den kommitté för godkännande av terminalutrustning (ACTE), som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
- (31) Representanter för teleorganisationerna, användarna, konsumenterna, tillverkarna, tjänsteproducenterna och fackföreningarna bör ha rätt till samråd.
- (32) ACTE bör arbeta i nära samarbete med de relevanta kommittéer som behandlar licensförfaranden för satellitnät och satellittjänster.
- (33) Medlemsstaternas ansvar vad gäller säkerhet, hälsa och övriga aspekter som omfattas av de väsentliga kraven inom deras territorium måste erkännas i en skyddsklausul om adekvata skyddsprocedurer på gemenskapsnivå.
- (34) Den som ett beslut enligt detta direktiv riktar sig till måste underrättas om skälen för beslutet och om de möjligheter som står till buds att få beslutet prövat.
- (35) Övergångsbestämmelser behövs för att ge tillverkarna tillräckligt med tid att anpassa konstrukti-

nen och produktionen av jordstationsutrustning för satellitkommunikation till de gemensamma tekniska föreskrifterna. För att uppnå den nödvändiga smidigheten måste övergångsbestämmelserna utarbetas från fall till fall. De nödvändiga övergångsbestämmelserna skall fastställas i de gemensamma tekniska föreskrifterna.

- (36) Faktisk, likvärdig tillgång för europeiska tillverkare till marknader i tredje land, särskilt Förenta Staterna och Japan, bör företrädesvis uppnås genom multilaterala förhandlingar inom ramen för Världs-

handelsorganisationen (VHO), även om bilaterala samtal mellan gemenskapen och tredje land också kan bidra till denna process.

- (37) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande av direktiven som fastställs i del B i bilaga X.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Sida</i>
Artikel 1 — Tillämpningsområde och definitioner	52
Avd. I: Teleterminalutrustning	52
Avd. II: Jordstationsutrustning för satellitkommunikation	55
Avd. III: Gemensamma bestämmelser	58
Bilaga I: EG-typkontroll	60
Bilaga II: Överensstämmelse med typ	62
Bilaga III: Kvalitetssäkring av produktion	63
Bilaga IV: Fullständig kvalitetssäkring	65
Bilaga V: Minimikrav som skall uppfyllas när medlemsstater utser anmälda organ enligt artikel 11.1	67
Bilaga VI: Märkning för terminalutrustning enligt artikel 12.1	68
Bilaga VII: Märkning för utrustning enligt artikel 12.4	68
Bilaga VIII: Mall för förklaring enligt artikel 3.1	69
Bilaga IX: Gemenskapens förfarande för intern produktionskontroll	70
Bilaga X: Del A – förteckning över upphävda direktiv och bestämmelser	71
Del B – förteckning över frister för införlivande i nationell rätt	71
Bilaga XI: Jämförelsetabell	72

*Artikel 1***Tillämpningsområde och definitioner**

(1) Detta direktiv gäller terminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation.

(2) I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

— Allmänt tillgängligt telenät: den allmänt tillgängliga infrastrukturen för telekommunikation, som medger överföring av signaler mellan definierade nätanslutningspunkter via tråd, via mikrovåg, via optiska medier eller genom andra elektromagnetiska medier.

— Terminalutrustning: utrustning avsedd att anslutas till det allmänt tillgängliga telenätet, dvs.

a) avsedd att anslutas direkt till ett allmänt tillgängligt telenäts anslutningspunkt,

eller

b) avsedd att samverka med ett allmänt tillgängligt telenät som direkt eller indirekt är anslutet till ett allmänt tillgängligt telenäts anslutningspunkt,

för att sända, bearbeta eller ta emot information.

Anslutningen kan ske med tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska system.

— Teknisk specifikation: en specifikation som ingår i ett dokument som anger de krav som ställs på en produkt, t.ex. kvalitetsnivå, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inklusive de krav som ställs på produkten vad beträffar terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning och etikettering.

— Standard: en teknisk specifikation som godkänts av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller kontinuerlig användning, men utan tvingande krav på att den måste följas.

— Jordstationsutrustning för satellitkommunikation: utrustning som kan användas antingen för endast sändning, för sändning och mottagning (emission-receive) eller för enbart mottagning (receive-only) av radiosignaler med hjälp av satelliter eller andra rymdbaserade system, med undantag för jordstationsutrustning för satellitkommunikation som är avsedd för att användas som en del i det allmänt tillgängliga telenätet i en medlemsstat.

— Markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet: varje anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet som inte omfattar ett rymdsegment.

AVDELNING I

TELETERMINALUTRUSTNING

Kapitel 1

Räckvidd, utsläppande på marknaden samt fri rörlighet*Artikel 2*

Det ändamål som utrustningen är avsedd för skall anges av tillverkaren eller leverantören. Emellertid skall sådan terminalutrustning, som avses i artikel 1.2 andra strecksatsen och som använder sig av ett kommunikationssystem vilket utnyttjar radiofrekvensspektrumet, förutsättas vara avsedd för anslutning till det allmänt tillgängliga nätet.

Artikel 3

1. Trots vad som föreskrivs i artiklarna 1 och 2 skall utrustning som kan anslutas till det allmänt tillgängliga telenätet, men som inte är avsedd för detta, åtföljas av en sådan förklaring från tillverkaren eller leverantören för vilken det finns en mall i bilaga VIII, samt av en bruksanvisning. När sådan utrustning släpps ut på marknaden för första gången, skall en kopia av denna dokumentation översändas till det anmälda organet enligt artikel 11.1 i den medlemsstat där detta första utsläppande på marknaden sker. Dessutom skall sådan utrustning vara underkastad bestämmelserna i artikel 12.4.

2. Tillverkaren eller leverantören skall vara beredd att en gång, på begäran av något anmält organ enligt artikel 11.1, motivera utrustningens användningsändamål på grundval av dess relevanta tekniska kännetecken, dess funktioner och den del av marknaden som den är avsedd för.

Artikel 4

(1) Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att terminalutrustning kan släppas ut på marknaden och tas i bruk endast om den är försedd med CE-märkning enligt artikel 12, vilket visar att den, då den är vederbörligen installerad och underhållen samt används för avsedda ändamål, uppfyller kraven i detta direktiv, inbegripet förfarandena vid bedömning av överensstämmelse enligt kapitel 2.

(2) Medlemsstaterna skall också vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att den utrustning som avses i artikel 3 kan släppas ut på marknaden och tillåtas bli kvar på marknaden endast om den uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv. Den får inte anslutas till det

allmänt tillgängliga telenätet i den mening som avses i artikel 1.2 första strecksatsen.

(3) Medlemsstaterna skall också vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att terminalutrustning eller utrustning som avses i artikel 3 kopplas bort från det allmänt tillgängliga telenätet om den inte används för det avsedda ändamålet. Medlemsstaterna får dessutom vidta alla lämpliga åtgärder enligt sin nationella lagstiftning för att hindra att sådan terminalutrustning ansluts till det allmänt tillgängliga telenätet som inte används i överensstämmelse med det avsedda ändamålet.

(4) a) Om terminalutrustningen omfattas av andra direktiv som rör andra aspekter och som också föreskriver CE-märkning, anger denna märkning att utrustningen i fråga även antas uppfylla bestämmelserna i dessa andra direktiv.

b) Om ett eller flera av dessa direktiv tillåter tillverkaren att under en övergångsperiod välja vilka bestämmelser som skall tillämpas, anger CE-märkningen emellertid endast att terminalutrustningen överensstämmer med de direktiv som tillverkaren tillämpar. I sådana fall måste uppgifter om de direktiv som tillämpas, så som dessa offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, ges i de dokument, meddelanden eller instruktioner som krävs enligt direktiven och som medföljer den berörda terminalutrustningen.

Artikel 5

Terminalutrustningen skall uppfylla följande väsentliga krav:

- a) Användarsäkerhet, i den utsträckning detta krav inte omfattas av direktiv 73/23/EEG. I detta direktiv skall de väsentliga kraven omfatta säkerhet för människor på samma sätt som i direktiv 73/23/EEG.
- b) Säkerhet för personal vid företag som driver allmänt tillgängliga telenät, såvitt detta krav inte omfattas av direktiv 73/23/EEG.
- c) Krav på elektromagnetisk kompatibilitet, såvitt de är specifika för terminalutrustning.
- d) Skydd mot skada på allmänt tillgängligt telenät.
- e) Effektivt utnyttjande av radiofrekvensspektrumet, där så är lämpligt.
- f) Samverkan mellan terminalutrustning och allmänt tillgänglig nätutrustning i syfte att upprätta, ändra,

debitera, inneha och anordna reella eller virtuella anslutningar.

- g) Samverkan mellan terminalutrustningar via det allmänt tillgängliga telenätet, där så är motiverat.

De fall då terminalutrustningen stöder

- i) en reserverad tjänst enligt gemenskapsrätten, eller
- ii) en tjänst, om vilken rådet har beslutat att den skall vara tillgänglig i hela gemenskapen,

skall anses vara fall där det är motiverat med samverkan mellan terminalanslutningar via det allmänt tillgängliga telenätet, och kraven för denna samverkan skall fastställas med tillämpning av den procedur som föreskrivs i artikel 29. Dessutom kan kommissionen, efter samråd med företrädarna för de i artikel 28.3 angivna organen och efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till resultatet av dessa överläggningar, föreslå att detta väsentliga krav erkänns såsom motiverat för annan terminalutrustning enligt förfarandet i artikel 29.

Artikel 6

Medlemsstaterna får inte hindra att terminalutrustning som överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv släpps ut på marknaden och blir föremål för fri rörlighet och användning inom deras territorium.

Artikel 7

(1) Medlemsstaterna skall förutsätta att de väsentliga kraven i artikel 5 a och b är uppfyllda för terminalutrustning som överensstämmer med de nationella standarder som genomför de relevanta harmoniserade standarderna, vilka har offentliggjorts genom hänvisningar i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningar till sådana nationella standarder.

(2) I enlighet med förfarandet i artikel 29 skall kommissionen

— som ett första steg anta bestämmelser som anger vilka typer av terminalutrustning som skall omfattas av gemensamma tekniska föreskrifter och en tillhörande förklaring om föreskrifternas räckvidd, med sikte på att underrätta de behöriga standardiseringsorganen därom,

— som ett andra steg anta motsvarande harmoniserade standarder eller delar av sådana standarder – när de behöriga standardiseringsorganen har utarbetat dessa – så att de väsentliga krav genomförs som anges i

artikel 5 c-g, vilka skall omvandlas till gemensamma tekniska föreskrifter, vara bindande och om vilka hänvisningar som skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder som avses i artikel 7 överskrider eller inte helt motsvarar de väsentliga kraven enligt artikel 5, skall kommissionen eller den berörda medlemsstaten lägga fram ärendet för den kommitté som anges i artikel 28 och ange skälen för detta. Kommittén skall så snart som möjligt avge ett yttrande.

Mot bakgrund av kommitténs yttrande och efter samråd med den permanenta kommitté som inrättats genom direktiv 83/189/EEG, skall kommissionen informera medlemsstaterna om huruvida det är nödvändigt att låta hänvisningar till standarderna i fråga och därmed sammanhängande tekniska föreskrifter utgå ur Europeiska gemenskapernas officiella tidning samt vidta nödvändiga mått och steg för att rätta till kända brister i standarderna.

Artikel 9

(1) Om en medlemsstat upptäcker att terminalutrustning som är märkt enligt bestämmelserna i kapitel 3 inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav när den används på rätt sätt och för det ändamål som tillverkaren avsett, skall medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att dra tillbaka sådana produkter från marknaden eller för att begränsa eller hindra att de släpps ut på marknaden.

Den berörda medlemsstaten skall omedelbart informera kommissionen om alla sådana åtgärder samt ange skälen för sitt beslut, framför allt i fall då bristen på överensstämmelse beror på

- a) felaktig tillämpning av de harmoniserade standarder eller de gemensamma tekniska föreskrifter som avses i artikel 7,
- b) brister i de harmoniserade standarder eller de gemensamma tekniska föreskrifter som avses i artikel 7.

(2) Kommissionen skall så snart det är möjligt samråda med de berörda parterna. Om kommissionen efter sådant samråd finner att någon åtgärd enligt punkt 1 är berättigad, skall den omedelbart informera den medlemsstat som vidtog åtgärden samt de övriga medlemsstaterna. Om det beslut som avses i punkt 1, grundar sig på brister i de harmoniserade standarderna eller de gemensamma tekniska föreskrifterna, skall kommissionen efter samråd med de berörda parterna inom två månader lägga fram ärendet för den kommitté som anges i artikel 28, om den medlemsstat som vidtog åtgärden har för avsikt

att låta denna bestå, samt inleda det förfarande som anges i artikel 8.

(3) Om terminalutrustning som inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav bär CE-märkning, skall den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som anbringat märket samt informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

(4) Kommissionen skall hålla medlemsstaterna underrettade om utvecklingen och resultatet av denna procedur.

Kapitel 2

Bedömning av överensstämmelse

Artikel 10

(1) Tillverkaren eller den som representerar honom och som finns i gemenskapen kan välja om terminalutrustning skall bli föremål för EG-typkontroll enligt bilaga I eller för EG-försäkran om överensstämmelse enligt bilaga IV.

(2) Vid sådan EG-typkontroll som beskrivs i bilaga I skall en EG-försäkran om överensstämmelse med typ avges enligt förfarandet i bilaga II eller III.

(3) Protokoll och korrespondens som gäller förfarandet enligt denna artikel skall avfattas på ett officiellt språk i den medlemsstat där förfarandet genomförs eller på ett språk som kan godtas av det anmälda organet.

Artikel 11

(1) Medlemsstaterna skall anmäla till kommissionen och övriga medlemsstater vilka organ inom gemenskapen som medlemsstaterna utsett att utföra certifiering, produktkontroller och därtill hörande övervakningsuppgifter inom ramen för det förfarande som anges i artikel 10 samt vilka identifikationsnummer kommissionen på förhand har tilldelat dem.

Medlemsstaterna skall tillämpa de i bilaga V angivna minimikriterierna då de utser dessa organ. Organ som uppfyller de kriterier som fastställts genom relevanta harmoniserade standarder, skall anses uppfylla kriterierna i bilaga V.

(2) Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de laboratorier som finns i gemenskapen och som utsetts att utföra provningar inom ramen för de förfaranden som anges i artikel 10. Anmälda organ skall tillämpa de kriterier som fastställts i de tillämpliga delarna av de relevanta harmoniserade standarderna, när sådana laboratorier utses.

(3) Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en förteckning över anmälda organ med identifikationsnummer och en förteckning över provningslaboratorier tillsammans med de uppgifter de utsetts att utföra, samt skall säkerställa att denna förteckning hålls aktuell.

(4) En medlemsstat som utsett ett anmält organ eller ett provningslaboratorium enligt punkt 1 eller 2 skall återkalla uppdraget, om det anmälda organet eller provningslaboratoriet inte längre uppfyller relevanta kriterier för detta.

Den skall omedelbart informera de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta samt återkalla anmälan. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att ett anmält organ eller provningslaboratorium, som utsetts av en medlemsstat inte uppfyller de relevanta kriterierna, skall ärendet läggas fram för kommittén enligt artikel 28, vilken inom tre månader skall avge sitt yttrande. Mot bakgrund av kommitténs yttrande skall kommissionen informera den berörda medlemsstaten om alla ändringar som behövs för att det anmälda organet eller provningslaboratoriet skall kunna behålla sin erkända status.

(5) För att det skall bli lättare att fastställa om terminalutrustningen överensstämmer med de tekniska föreskrifterna och standarderna, skall de anmälda organen godkänna dokumentation från relevanta organ i annat land, när överenskommelser mellan gemenskapen och det andra landet har träffats på grundval av ett ömsesidigt tillfredsställande samförstånd.

(6) När ett anmält organ utfärdar ett EG-typintyg enligt bilaga I, följt av det tillämpliga dokumentet enligt bilaga II eller III, eller ett beslut om bedömning av kvalitetsgaranti enligt bilaga IV, skall det samtidigt utfärda ett administrativt godkännande för anslutning av den berörda terminalutrustningen till det allmänt tillgängliga telenätet.

Kapitel 3

CE-märkning om överensstämmelse och påskrifter

Artikel 12

(1) Terminalutrustning som överensstämmer med detta direktiv skall märkas med CE-märkning bestående av initialerna "CE", följda av identifikationsnumret för det anmälda organ som deltar i stadiet för tillverkningskontroll och en symbol som anger att utrustningen är avsedd och lämpad för anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet. CE-märkningens utformning och övrig information anges i bilaga VI.

(2) Det skall vara förbjudet att på terminalutrustningen anbringa märkningar som kan vilseleda tredje man vad gäller CE-märkningens innebörd och utformning enligt bilaga VI och VII. Andra märkningar får anbringas på utrustningen förutsatt att detta inte minskar CE-märkningens synlighet eller läslighet.

(3) Terminalutrustning skall av tillverkaren identifieras genom typ-, tillverknings- och/eller serienummer samt namnet på den tillverkare och/eller leverantör som är ansvarig för att utrustningen släpps ut på marknaden.

(4) Tillverkare eller leverantörer av utrustning som släpper ut utrustning enligt artikel 3 på marknaden skall anbringa den symbol, som anges i bilaga VII, efter bokstäverna CE så som de anges i bilaga VI och på ett sådant sätt att den visuellt bildar en intregrerad del av märkningen som helhet.

Artikel 13

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 gäller följande:

- a) Om en medlemsstat konstaterar att CE-märkningen har anbringats utan att detta är berättigat, är tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skyldig att bringa utrustningen i överensstämmelse med bestämmelserna för CE-märkning och att se till att överträdelsen upphör på de villkor som medlemsstaten fastställer.
- b) Om den bristande överensstämmelsen fortsätter skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda utsläppandet på marknaden av produkten i fråga eller för att säkerställa att den återkallas från marknaden i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 9.

AVDELNING II

JORDSTATIONSUTRUSTNING FÖR SATELLITKOMMUNIKATION

Kapitel 1

Utsläppande på marknaden och fri omsättning

Artikel 14

Tillverkaren eller leverantören skall ange om jordstationsutrustningen för satellitkommunikation är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet eller inte.

Artikel 15

(1) Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning för satellitkommunikation för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet får släppas ut på marknaden och tas i bruk och användas på deras territorium i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med gemenskapsrätten, endast om den uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv, när den är vederbörligen installerad och underhållen samt används för det avsedda ändamålet.

Sådan användning måste stämma överens med nationell lagstiftning som är förenlig med gemenskapsrätten och som begränsar användningen till mottagande av tjänster som är avsedda för den berörda användaren.

(2) Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att annan jordstationsutrustning för satellitkommunikation får släppas ut på marknaden endast om den uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv, när den är vederbörligen installerad och underhållen samt används för det avsedda ändamålet. Användningen av sådan utrustning får omfattas av en licensordning som är förenlig med gemenskapsrätten.

(3) Medlemsstaterna skall också vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning för satellitkommunikation som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet inte tillåts anslutas till det allmänt tillgängliga telenätet.

(4) Medlemsstaterna skall dessutom vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning för satellitkommunikation som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet kopplas bort från det allmänt tillgängliga telenätet.

Medlemsstaterna skall dessutom enligt nationell lagstiftning vidta alla lämpliga åtgärder för att hindra markbaserad anslutning av sådan utrustning till det allmänt tillgängliga telenätet.

Artikel 16

Medlemsstaterna skall inte hindra att sådan jordstationsutrustning för satellitkommunikation som överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv släpps ut på marknaden och börjar omsättas fritt.

Artikel 17

(1) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall uppfylla samma väsentliga krav som fastställs i artikel 5.

(2) I detta direktiv skall de väsentliga kraven i artikel 5 a omfatta säkerhet för människor på samma sätt som i direktiv 73/23/EEG.

(3) I samband med jordstationsutrustning för satellitkommunikation för sändning eller sändning-mottagning skall det väsentliga kravet i artikel 5 e avseende effektivt utnyttjande av radiofrekvensspektrumet även omfatta effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och undvikande av skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system.

(4) I samband med jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall kraven på elektromagnetisk kompatibilitet, såvitt de är specifika för jordstationsutrustning för satellitkommunikation, omfattas av det väsentliga kravet i artikel 5 c.

(5) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall uppfylla det väsentliga kravet i artikel 5 f avseende samverkan mellan jordstationsutrustning för satellitkommunikation och det allmänt tillgängliga telenätet.

(6) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall uppfylla det väsentliga kravet i artikel 5 g avseende samverkan mellan jordstationsutrustning för satellitkommunikation via det allmänt tillgängliga telenätet, där så är motiverat.

De fall då jordstationsutrustning för satellitkommunikation kan användas som stöd eller är avsedd som stöd för en tjänst som rådet har beslutat skall vara tillgänglig i hela gemenskapen, skall anses vara fall där det är motiverat med samverkan, och kraven för denna samverkan skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

(7) Trots bestämmelserna i punkterna 1, 5 och 6 skall jordstationsutrustning för satellitkommunikation som inte är avsedd för anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet inte behöva uppfylla de väsentliga krav som fastställs i artikel 5 b, d, f och g.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall förutsätta att de väsentliga kraven i artikel 5 a och b i direktiv 91/263/EEG är uppfyllda för jordstationsutrustning för satellitkommunikation som överensstämmer med de nationella standarder som genomför de relevanta harmoniserade standarderna, vilka har offentliggjorts genom hänvisningar i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningar till sådana nationella standarder.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 29 skall kommissionen

— som ett första steg anta bestämmelser som anger vilka typer av jordstationsutrustning för satellitkommunikation som skall omfattas av gemensamma tekniska föreskrifter och en tillhörande förklaring om föreskrifternas räckvidd, med sikte på att underrätta de behöriga standardiseringsorganen därom,

— som ett andra steg anta motsvarande harmoniserade standarder eller delar av sådana standarder – när de

behöriga standardiseringsorganen har utarbetat dessa – så att de väsentliga krav genomförs i artikel 17.3–6, vilka skall omvandlas till gemensamma tekniska föreskrifter, vara tvingande och om vilka hänvisning skall offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 19

Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder som avses i artikel 18 överskrider eller inte helt motsvarar relevanta väsentliga krav enligt artikel 17, skall samma förfaranden för förfrågan och anmälan tillämpas som anges i artikel 8.

Artikel 20

(1) Om en medlemsstat upptäcker att jordstationsutrustning för satellitkommunikation som är märkt enligt bestämmelserna i kapitel 3 inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav när den används på rätt sätt och för det ändamål som tillverkaren avsett, skall samma åtgärder och förfaranden för information och samråd tillämpas som i artikel 9 punkt 1, 2 och 4.

(2) Om jordstationsutrustning för satellitkommunikation som inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav bär CE-märkning, skall den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som har utfört märkningen. Samma anmälningsförfaranden skall tillämpas som i artikel 9 punkt 3 och 4.

Kapitel 2

Bedömning av överensstämmelse

Artikel 21

(1) All jordstationsutrustning för satellitkommunikation för sändning eller sändningsmottagning skall omfattas av alla bestämmelserna i artikel 10 punkterna 1 och 2 rörande bedömning av överensstämmelse i enlighet med det val som tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen gör.

(2) Samma förfaranden avseende språkkrav skall tillämpas som i artikel 10.3.

Artikel 22

Jordstationsutrustning för satellitkommunikation för enbart mottagning som är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet skall, vad gäller dess markbaserade gränssnitt, omfattas av bestämmelserna i artikel 21.1 om bedömning av överensstämmelse, medan utrustningen i övrigt skall omfattas antingen av bestämmelserna i artikel 21.1 eller av EG:s förfarande för intern produktionskontroll, vilket fastställs i bilaga IX.

Artikel 23

Jordstationsutrustning för satellitkommunikation för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet skall omfattas antingen av bestämmelserna i artikel 21.1 eller EG:s förfarande för intern produktionskontroll, vilket fastställs i bilaga IX.

Artikel 24

Förutom bestämmelserna i artiklarna 21, 22 och 23 i detta direktiv skall jordstationsutrustning för satellitkommunikation som inte är avsedd för anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet åtföljas av en försäkran från tillverkaren eller leverantören som skall utformas och översändas enligt samma förfaranden som i artikel 3 och bilaga VIII.

Artikel 25

För jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall samma förfaranden för anmälda organ och provningslaboratorier tillämpas som i artikel 11 och bilaga V.

Kapitel 3

CE-märkning om överensstämmelse samt påskrifter

Artikel 26

(1) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation som överensstämmer med detta direktiv skall märkas med CE-märkningen bestående av initialerna "CE", följda av det behöriga anmälda organets identifikationsnummer, samt, i förekommande fall, en symbol som anger att utrustningen är avsedd och lämpad för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet. CE-märkningen, identifikationsnumret och symbolen anges i bilaga VI.

(2) Anbringande av märken som sannolikt kan förväxlas med den CE-märkning som avses i punkt 1 ovan skall förbjudas.

(3) Jordstationsutrustning för satellitkommunikation skall av tillverkaren identifieras genom typ-, tillverknings- och/eller serienummer samt namnet på den tillverkare och/eller leverantör som är ansvarig för att utrustningen släpps ut på marknaden.

(4) Trots vad som sägs i punkt 1 skall jordstationsutrustning för satellitkommunikation för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet och som omfattas av EG:s förfarande för intern produktionskontroll, vilket beskrivs i bilaga IX, bestå av märkningen "EG" och utgöras av initialerna "CE".

Artikel 27

Om det konstateras att den märkning, som avses i artikel 26.1, har utförts på jordstationsutrustning för satellitkommunikation som

— inte överensstämmer med en godkänd typ,

eller

— överensstämmer med en godkänd typ som inte uppfyller de väsentliga krav som gäller för den, eller

om tillverkaren inte uppfyllt sina förpliktelser enligt den relevanta EG-försäkran om överensstämmelse, skall samma förfaranden tillämpas som anges i artikel 13.

AVDELNING III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Kapitel 1

Kommitté

Artikel 28

(1) Kommissionen skall bistås av en rådgivande kommitté, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande. Kommittén skall kallas Kommittén för godkännande av terminalutrustning (ACTE).

(2) Kommissionens företrädare skall för kommittén lägga fram ett förslag till åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande ärendet är, om nödvändigt genom röstning.

Yttrandet skall protokollföras. Dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att dess mening antecknas i protokollet.

Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till kommitténs yttrande. Den skall informera kommittén om på vilket sätt dess yttrande har beaktats.

(3) Kommissionen skall med jämna mellanrum samråda med företrädare för teleorganisationerna, användarna, konsumenterna, tillverkarna, tjänstproducenterna och fackföreningarna och skall informera kommittén om resultatet av sådana överläggningar i avsikt att ta vederbörlig hänsyn till det.

Artikel 29

(1) Trots bestämmelserna i artikel 28 punkterna 1 och 2 skall följande tillämpas för ärenden som omfattas av artiklarna 5 g, 7.2, 17.6 och 18.2.

(2) Kommissionens företrädare skall förelägga den kommitté som avses i artikel 28 ett förslag till åtgärder som skall vidtas enligt artiklarna 5 g, 7.2, 17.6 och 18.2. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas företrädares röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

(3) a) Kommissionen skall själv anta förslaget, om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Kapitel 2

Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 30

(1) Kommissionen skall vartannat år upprätta en rapport om genomförandet av detta direktiv, inklusive de framsteg som gjorts vid utarbetandet av relevanta harmoniserade standarder och deras omformande till tekniska föreskrifter, liksom om alla problem som uppstått under genomförandet. Rapporten skall också ange huvuddragen av kommitténs verksamhet samt bedöma vilka framsteg som gjorts i fråga om att uppnå en öppen och fri marknad för terminalutrustning på gemenskapsnivå i enlighet med de väsentliga kraven i artikel 5.

(2) När kommissionen förelägger förslag till de åtgärder rörande gemensamma tekniska föreskrifter som fastställs i artikel 18.2 i detta direktiv, skall den säkerställa att övergångsbestämmelser efter behov ingår i åtgärderna i förslaget.

Artikel 31

Artikel 10.5 i direktiv 89/336/EEG skall inte tillämpas på utrustning som omfattas av det här direktivet.

Artikel 32

(1) Typgodkännande som beviljats av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 86/361/EEG⁽¹⁾ kan förbli giltigt enligt medlemsstaternas lagstiftning och de giltighetskriterier som gällde vid det ursprungliga godkännandet.

(2) Åtgärder som beslutats enligt direktiv 86/361/EEG skall föreläggas kommittén enligt förfarandet i artikel 29 för att eventuellt göras om till gemensamma tekniska föreskrifter.

Artikel 33

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 34

(1) Direktiven och bestämmelserna i del A i bilaga X upphör härmed att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande av dessa direktiv som fastställs i del B i bilaga X.

(2) Hänvisningar till de upphävda direktiven skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XI.

Artikel 35

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Artikel 36

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den . . .

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 217, 5.8.1986, s. 21. Direktivet upphävt genom direktiv 91/263/EEG.

BILAGA I

EG-TYPKONTROLL

1. EG-typkontroll är den del av förfarandet varigenom ett anmält organ förvisar sig om och intygar att ett provexemplar som är representativt för den planerade tillverkningen, uppfyller de bestämmelser i direktivet som är tillämpliga på den.
2. Ansökan om EG-typkontroll skall ges in av tillverkaren eller den som företräder honom i gemenskapen till ett anmält organ efter eget val.

Ansökan skall innehålla följande:

- Tillverkarens namn och adress, och om ansökan inlämnas av bemyndigad företrädare, även dennes namn och adress.
- Ett skriftligt intyg att denna ansökan inte inlämnats till något annat anmält organ.
- Den tekniska dokumentationen, såsom anges i punkt 3.

Den sökande skall ställa ett provexemplar, i fortsättningen kallat "typ"⁽¹⁾, som är representativt för den planerade tillverkningen till det anmälda organets förfogande. Det anmälda organet kan begära in fler provexemplar om så krävs för att genomföra provningsprogrammet.

3. Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att bedöma hur produkten överensstämmer med direktivets väsentliga krav. Den skall omfatta produktens konstruktion, tillverkning och funktion i den mån det behövs för en sådan bedömning.

Dokumentationen skall, i den utsträckning det är av betydelse för bedömningen, t.ex. innehålla

- en allmän typbeskrivning som är tillräcklig för att identifiera produkten, företrädesvis genom tillhandahållande av fotografier,
- konstruktions- och tillverkningsritningar samt listor över komponenter, delmonteringar, kretsar osv.,
- beskrivningar och förklaringar, som krävs för att förstå dessa ritningar och listor och hur produkten fungerar,
- en förteckning över de standarder som anges i artikel 7, vilka helt eller delvis har följts, samt, till den del sådana standarder inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla direktivets väsentliga krav,
- resultat av gjorda undersökningar etc.,
- provningsrapporter,
- föreslagen användarinformation eller handbok.

4. *Det anmälda organet skall*

- 4.1 granska den tekniska dokumentationen, förvissa sig om att typen är tillverkad i överensstämmelse med denna samt identifiera såväl de delar som är konstruerade enligt tillämpliga bestämmelser i artikel 7.1 omfattade standarder som de komponenter som är konstruerade utan tillämpning av sådana bestämmelser,
- 4.2 utföra eller låta utföra vederbörliga undersökningar och nödvändiga provningar för att kontrollera om de lösningar som tillverkaren har valt uppfyller de väsentliga kraven i direktivets artikel 5 a och b,
- 4.3 utföra eller låta utföra vederbörliga undersökningar och nödvändiga provningar för att kontrollera om typen uppfyller relevanta gemensamma tekniska föreskrifter som anges i artikel 7.2,

⁽¹⁾ En typ kan omfatta flera versioner av produkten om olikheterna mellan versionerna inte påverkar säkerhetsnivån eller de andra krav som gäller produktens prestanda.

- 4.4 i samråd med den sökande bestämma var undersökningar och nödvändiga provningar skall utföras.
5. Om typen uppfyller direktivets bestämmelser, skall det anmälda organet utfärda ett EG-typintyg till den sökande. Intyget skall innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatser av undersökningar, giltighetsvillkor samt de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända typen.

En lista över de delar av den tekniska dokumentationen som är av betydelse skall bifogas intyget. Det anmälda organet skall bevara en kopia av denna lista.

6. Den sökande skall underrätta det anmälda organ som hos sig bevarar den tekniska dokumentationen för EG-typintyget om alla ändringar av den godkända produkten. Nytt godkännande krävs om ändringarna kan påverka överensstämmelsen med de väsentliga kraven eller de föreskrivna villkoren för användning av produkten. Det nya godkännandet utfärdas i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-typintyget.
7. Varje anmält organ skall till de andra anmälda organen lämna information av betydelse om utfärdade eller återkallade EG-typintyg och tillägg till sådana.
8. De andra anmälda organen får begära kopior av EG-typintyg och/eller tillägg till dessa. Intygets bilagor skall stå till de andra anmälda organens förfogande.
9. Tillverkaren eller den som representerar honom skall tillsammans med den tekniska dokumentationen bevara kopior av EG-typintyg och tillägg till dessa under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

Om varken tillverkaren eller någon som representerar honom finns i gemenskapen, skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig vila på den som släpper ut produkten på gemenskapsmarknaden.

BILAGA II

ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP

1. Överensstämmelse med typ är den del i förfarandet varigenom tillverkaren eller den som företräder honom i gemenskapen, säkerställer och försäkrar att berörda produkter överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget och att de uppfyller tillämpliga krav i direktivet. Tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen skall på varje produkt anbringa de märkningar som föreskrivs i artikel 12.1 samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse med typ.
2. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att de tillverkade produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och med tillämpliga krav i direktivet.
3. Tillverkaren eller den som företräder honom skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

Om varken tillverkaren eller någon som företräder honom finns i gemenskapen, skall skyldigheten att hålla försäkran om överensstämmelse tillgänglig vila på den som släpper ut produkten på gemenskapsmarknaden.

4. Ett anmält organ efter tillverkarens val skall utföra eller låta utföra kontroll av produkter med slumpvis valda mellanrum. Bland färdiga produkter skall ett tillräckligt antal provenheter tas ut, vilket får göras på plats av det allmänna organet eller på dess vägnar. Man skall undersöka dessa provenheter och utföra provningar för kontroll av att produkten överensstämmer med motsvarande krav i direktivet. Om en eller flera av de kontrollerade produkterna inte uppfyller dessa krav, skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder.

BILAGA III

KVALITETSSÄKRING AV PRODUKTION

1. Kvalitetssäkring av produktion är det förfarande genom vilket en tillverkare som uppfyller de skyldigheter som anges i punkt 2 säkerställer och försäkrar att produkterna överensstämmer med typen, enligt beskrivning i EG-typintyget och att de uppfyller tillämpliga krav i direktivet. Tillverkaren eller den som företräder honom inom gemenskapen skall på varje produkt anbringa de märkningar som föreskrivs i artikel 12.1 samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse med typ.
2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, kontroll av färdiga produkter och provning enligt beskrivningen i punkt 3 och skall vara underkastad den i punkt 4 angivna övervakningen.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om att få sitt kvalitetssystem för berörda produkter bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- i förekommande fall, den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

- 3.2 Kvalitetssystemet skall säkerställa produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget och med de tillämpliga kraven i direktivet.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematisk och överskådligt sätt i skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och dokument.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de tekniker, processer och systematiska förfaranden som skall användas vid tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring,
- de kontroller och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen och hur ofta dessa skall utföras,
- kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer, etc.,
- hur övervakning sker av att åsyftad produktkvalitet uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard⁽¹⁾.

Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom berörd produktteknologi. I bedömningsförfarandet skall ingå besök i tillverkarens lokaler.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

⁽¹⁾ Denna harmoniserande standard är normen EN ISO 9002, kompletterad, om så krävs, med hänsyn till särskilda egenskaper hos de produkter som tillämpningen gäller.

Tillverkaren eller den som företräder honom skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

4. *Övervakning på ett anmält organs ansvar*

- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om
 - dokumentation över kvalitetssystemet,
 - kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer, etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall genomföra revisioner med rimliga mellanrum för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet. Tillverkaren skall erhålla revisionsberättelser.
- 4.4 Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, om en provning har utförts, en provningsrapport.
5. Tillverkaren skall under minst 10 år efter det att tillverkningen av en produkt har upphört kunna förete följande för de nationella myndigheterna:
 - Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1, andra strecksatsen.
 - Ändringar som avses i punkt 3.4, andra stycket.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 sista stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.
6. Varje anmält organ som avses i artikel 11.1 skall se till att andra anmälda organ enligt den artikeln har tillgång till upplysningar av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

BILAGA IV

FULLSTÄNDIG KVALITETSSÄKRING

1. Fullständig kvalitetssäkring är det förfarande genom vilket en tillverkare, som uppfyller de skyldigheter som avses i punkt 2, säkerställer och försäkrar att produkterna överensstämmer med tillämpliga krav i direktivet. Tillverkaren eller den som representerar honom skall på varje produkt anbringa de märkningar som föreskrivs i artikel 12.1 samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.
2. Tillverkaren skall använda ett godkänt kvalitetssystem för konstruktion, tillverkning, kontroll av färdiga produkter och provning som det beskrivs i punkt 3 och skall vara underkastad den i punkt 4 beskrivna övervakningen.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse om de planerade produkterna, och
- dokumentation av kvalitetssystemet.

- 3.2 Kvalitetssystemet skall säkerställa att produkterna överensstämmer med tillämpliga krav i direktivet.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall säkerställa att riktlinjerna och rutinerna för kvalitet, såsom program, planer, manualer och dokument tolkas enhetligt.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål och ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller konstruktions- och produktkvalitet,
 - tekniska specifikationer, inklusive harmoniserade standarder och tekniska bestämmelser liksom relevanta provningsspecifikationer som kommer att tillämpas och, i de fall standarder som anges i artikel 7.1 inte kommer att tillämpas till fullo, de åtgärder som kommer att vidtas för att säkerställa att de för produkterna väsentliga kraven i direktivet kommer att uppfyllas,
 - de tekniker, processer och systematiska förfaranden för konstruktionskontroll och konstruktionsverifikation som kommer att användas vid konstruktionen av produkter inom den berörda produkt-kategorin,
 - de motsvarande tekniker, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring som därvid kommer att användas,
 - de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen, hur ofta de skall utföras, samt resultaten av provningar som utförts före tillverkning där så är lämpligt,
 - de sätt varigenom det säkerställs att resurserna för provning och undersökning motsvarar de tillämpliga kraven för att genomföra de provningar som är nödvändiga,
 - kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer, etc., samt
 - hur övervakning skall ske av att åsyftad konstruktions- och produktkvalitet uppnås och av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.
- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Denna harmoniserande standard är normen EN ISO 9001, kompletterad, om så krävs med hänsyn till särskilda egenskaper hos de produkter som tillämpningen gäller.

Det anmälda organet skall särskilt bedöma om kvalitetskontrollsystemet säkerställer produkternas överensstämmelse med kraven i direktivet mot bakgrund av den relevanta dokumentation som tillhandahålls enligt punkt 3.1 och 3.2, inklusive, när det är relevant, provningsresultat som tillverkaren tillhandahåller.

Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom berörd produktteknologi. I bedömningsförfarandet skall det ingå besök i tillverkarens anläggningar.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen och motiverat beslut om bedömningen.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

Tillverkaren eller den som företräder honom skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt motiverat beslut om bedömningen.

4. *EG-övervakning på ett anmält organs ansvar*

- 4.1 Syftet med övervakningen är att säkerställa att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som följer av det godkända kvalitetssystemet.

- 4.2 Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för konstruktion, tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

- dokumentationen av kvalitetssystemet,
- de dokument som förutsätts i kvalitetssystemets konstruktionsdel, såsom resultat från analyser, beräkningar, provningar etc., samt
- de dokument som förutsätts i kvalitetssystemets tillverkningsdel, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för personals kvalifikationer, etc.

- 4.3 Det anmälda organet skall utföra revisioner med rimliga mellanrum för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet. Tillverkaren skall erhålla revisionsberättelser.

- 4.4 Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med dessa besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. Tillverkaren skall för en tid om minst 10 år efter det att tillverkningen av en produkt har upphört för de nationella myndigheterna kunna förete följande:

- Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1, andra stycket, andra strecksatsen.
- Ändringar som avses i punkt 3.4, andra stycket.
- Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 sista stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.

6. Varje anmält organ som avses i artikel 11.1 skall se till att andra anmälda organ enligt nämnda artikel har tillgång till upplysningar av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem, inklusive uppgifter om vilka produkter det gäller.

BILAGA V

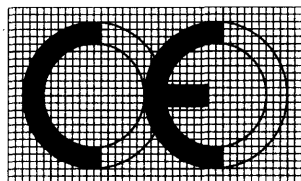
MINIMIKRAV SOM SKALL UPPFYLLAS NÄR MEDLEMSSTATER UTSER ANMÄLDA
ORGAN ENLIGT ARTIKEL 11.1

1. Det anmälda organet, dess chef och personal som skall utföra de uppgifter som anförtrotts åt det anmälda organet, får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör, installatör av terminalutrustning, nätoperatör eller tjänsteproducent, och inte heller företrädare för någon sådan part. De får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring eller underhåll av terminalutrustning eller företräda parter engagerade i dessa aktiviteter. Detta utesluter inte att tekniska upplysningar kan utväxlas mellan tillverkaren och det anmälda organet.
2. Det anmälda organet och dess personal skall utföra de uppgifter, som anförtrotts åt det anmälda organet, med största möjliga fackmässiga integritet och tekniska kompetens och de måste stå fria från all påtryckning och påverkan, särskilt av ekonomisk art, som kan inverka på deras beslut eller resultatet av kontrollen, speciellt från personer eller grupper av personer som har intressen med avseende på dessa resultat.
3. Det anmälda organet skall ha den personal och de hjälpmedel som behövs för att på vederbörligt sätt utföra administrativt och tekniskt arbete som sammanhänger med de uppgifter som det anförtrotts.
4. Personal som är ansvarig för kontroll måste ha
 - grundlig teknisk och yrkesmässig utbildning,
 - tillfredsställande kunskap om kraven för de provningar eller kontroller som utförs, och tillräcklig erfarenhet av sådana provningar eller kontroller, samt
 - förmåga att upprätta de intyg, handlingar och rapporter som krävs för att styrka kontrollernas resultat.
5. Kontrollpersonalens opartiskhet måste garanteras. Personalens lön får inte vara beroende av antalet utförda provningar eller kontroller, inte heller av resultatet av sådana kontroller.
6. Det anmälda organet måste teckna en ansvarsförsäkring, såvida inte staten i enlighet med nationell lag övertar detta ansvar, eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig.
7. Det anmälda organets personal är bunden av tystnadsplikt som omfattar allt vad den erfar då den utför sina uppgifter enligt detta direktiv eller enligt någon föreskrift i nationell lagstiftning som meddelats vid genomförandet av direktivet (utom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den stat i vilken verksamheten bedrivs).

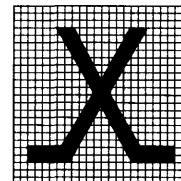
BILAGA VI

MÄRKNING FÖR TERMINALUTRUSTNING ENLIGT ARTIKEL 12.1

- CE-märkningen om överensstämmelse skall bestå av bokstäverna "CE" i följande utformning och åtföljas av den ytterligare information som avses i artikel 12.1;

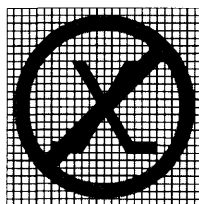
Bokstäverna CE

Det anmälda organets
identifikationsnummerSymbol som anger lämplighet
för anslutning till det allmänt
tillgängliga telenätet

- Om CE-märkningen förminskas eller förstoras skall de proportioner som anges i ovanstående modell bibehållas.
- Vertikalt skall de olika komponenterna i CE-märkningen vara ungefär lika höga och inte lägre än 5 mm.

BILAGA VII

MÄRKNING FÖR UTRUSTNING ENLIGT ARTIKEL 12.4

- Om CE-märkningen förminskas eller förstoras skall de proportioner som anges i ovanstående modell bibehållas.
- Vertikalt skall de olika komponenterna i CE-märkningen vara ungefär lika höga och inte lägre än 5 mm.

BILAGA VIII

MALL FÖR FÖRKLARING ENLIGT ARTIKEL 3.1 I RÅDETS DIREKTIV 97/.../EG AV DEN ... OM TELETERMINALUTRUSTNING OCH JORDSTATIONSUTRUSTNING FÖR SATELLITKOMMUNIKATION, INKLUSIVE ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV UTRUSTNINGARNAS ÖVERENSSTÄMMELSE (EGT nr L ... s. ...)

Tillverkaren/leverantören⁽¹⁾

.....

.....

förklarar att⁽²⁾

.....

inte är avsedd att anslutas till ett allmänt tillgängligt telenät.

Anslutning av sådan utrustning till ett allmänt tillgängligt telenät i gemenskapens medlemsstater strider mot den nationella lagstiftning som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 97/.../EG om tillnärming av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT nr L ... s. ...)

ORT, DATUM OCH NAMNTECKNING

⁽¹⁾ Namn och adress.

⁽²⁾ Identifiering av utrustningen.

BILAGA IX

EG:S FÖRFARANDE FÖR INTERN PRODUKTIONSKONTROLL

1. Denna bilaga beskriver det förfarande enligt vilket tillverkaren eller den som företräder honom inom gemenskapen och som utför de förpliktelser som avses i 2, säkerställer och försäkrar att de berörda produkterna uppfyller de krav i detta direktiv som är tillämpliga på dem.

Tillverkaren skall utföra CE-märkningen på varje produkt och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentation som anges i punkt 3 och han eller den som företräder honom inom gemenskapen skall hålla den tillgänglig för inspektion av de berörda nationella myndigheterna under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten upphört.

Om varken tillverkaren eller den som företräder honom är etablerad inom gemenskapen skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig åvila den person som är ansvarig för att släppa ut produkten på gemenskapens marknad.

3. Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att bedöma om produkten överensstämmer med de krav i detta direktiv som är tillämpliga på den. Den skall innehålla, i den utsträckning det är av betydelse för bedömningen,

- en allmän beskrivning av produkten,
- konstruktions- och tillverkningsritningar och listor över komponenter, delmontering, kretsar osv.,
- beskrivningar och förklaringar som krävs för att förstå nämnda ritningar och listor och hur produkten fungerar,
- en förteckning över de standarder som anges i artikel 18 i detta direktiv, vilka tillämpats helt eller så långt som är relevant, eller i avsaknad av sådana standarder, dokumentationen avseende den tekniska konstruktionen och beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de krav i detta direktiv som är tillämpliga på produkterna,
- resultat av gjorda konstruktionsberäkningar och undersökningar osv., samt
- provningsrapporter.

4. Tillverkaren eller den som företräder honom skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse med den tekniska dokumentationen.

5. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att de tillverkade produkterna överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 och med de krav som är tillämpliga på dem.

BILAGA X

DEL A

Förteckning över de direktiv och bestämmelser som upphävs

(som avses i artikel 34)

Direktiv 91/263/EEG

Artikel 11 i direktiv 93/68/EEG

Direktiv 93/97/EEG

DEL B

Förteckning över frister för införlivande i nationell rätt

(som avses i artikel 34)

<i>Direktiv</i>	<i>Frister för införlivande</i>
Direktiv 91/263/EEG	6 november 1992
Direktiv 93/68/EEG	1 juli 1994 ⁽¹⁾
Direktiv 93/97/EEG	1 maj 1995

⁽¹⁾ Medlemsstaterna skall fram till den 1 januari 1997 tillåta att produkter som överensstämmer med de märkningsbestämmelser som gällde före den 1 januari 1995 släpps ut på marknaden och tas i bruk.

BILAGA XI

JÄMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	Direktiv 91/263/EEG	Direktiv 93/97/EEG
Artikel 1.1	Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 2	Artikel 1.3	
Artikel 3	Artikel 2	
Artikel 4	Artikel 3	
Artikel 5 a	Artikel 4 första stycket a	Artikel 4.2
Artikel 5 b – g	Artikel 4 första stycket a – g och andra stycket	
Artikel 6	Artikel 5	
Artikel 7	Artikel 6	
Artikel 8	Artikel 7	
Artikel 9	Artikel 8	
Artikel 10	Artikel 9	
Artikel 11	Artikel 10	
Artikel 12	Artikel 11	
Artikel 13	Artikel 12	
Artikel 14		Artikel 1.3
Artikel 15		Artikel 2
Artikel 16		Artikel 3
Artikel 17		Artikel 4
Artikel 18		Artikel 5
Artikel 19		Artikel 6
Artikel 20		Artikel 7
Artikel 21		Artikel 8.1 och 8.2
Artikel 22		Artikel 9
Artikel 23		Artikel 10
Artikel 24		Artikel 11
Artikel 25		Artikel 12
Artikel 26		Artikel 13
Artikel 27		Artikel 14
Artikel 28	Artikel 13	
Artikel 29	Artikel 14	
Artikel 30.1	Artikel 15	Artikel 17.1
Artikel 30.2		Artikel 17.2
Artikel 31		Artikel 8.3
Artikel 32.1	Artikel 16.3	
Artikel 32.2	Artikel 16.4	
Artikel 33	Artikel 17.2	Artikel 18.2
Artikel 34		
Artikel 35		
Artikel 36		

Detta direktiv	Direktiv 91/263/EEG	Direktiv 93/97/EEG
Bilaga I	Bilaga I	
Bilaga II	Bilaga II	
Bilaga III	Bilaga III	
Bilaga IV	Bilaga IV	
Bilaga V	Bilaga V	
Bilaga VI	Bilaga VI	
Bilaga VII	Bilaga VII	
Bilaga VIII	Bilaga VIII	
Bilaga IX		Bilaga
Bilaga X		
Bilaga XI		

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 7 december 1995 lade kommissionen fram ett förslag på grundval av artikel 100a i EG-fördraget om teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation, inklusive ömsesidigt erkännande av utrustningarnas överensstämmelse⁽¹⁾.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sina yttranden den 24 april 1996⁽²⁾ respektive den 22 maj 1996⁽³⁾.
3. Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget den 16 oktober 1997.

II. SYFTE

4. Syftet med kommissionens förslag är en officiell kodifiering av den gällande regleringen i fråga om teleterminalutrustning och jordstationsutrustning för satellitkommunikation, inklusive ömsesidigt erkännande av utrustningarnas överensstämmelse, i den bemärkelsen att det nya direktivet skall ersätta de olika direktiv som kodifieringen avser (91/263/EEG, 93/97/EEG och artikel 11 i direktiv 93/68/EEG).

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. Eftersom det rör sig om en officiell kodifiering av den typ som avses i Interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994, nämligen en renodlad kodifiering av de befintliga texterna utan innehållsmässiga ändringar, har rådet i enlighet med detta avtal inte genomfört någon innehållsmässig ändring i kommissionens förslag.
6. Med kommissionens gillande har rådet däremot rättat följande felaktigheter i texten till kodifieringsförslaget:
 - a) I punkt 16 i ingressen har det i sista meningen införts en hänvisning till "terminalutrustning för telekommunikation" bredvid hänvisningen till jordstationsutrustning för satellitkommunikation, så att slutet av punkten nu kommer att få lydelsen "... i den mån som de särskilt gäller terminalutrustning för telekommunikation och för jordstationsutrustning för satellitkommunikation."
 - b) I artikel 5 a har följande mening lagts till: "I detta direktiv skall de väsentliga kraven omfatta säkerhet för människor på samma sätt som i direktiv 73/23/EEG.". Denna mening har lagts till med motiveringen att denna regel, som nämns i avdelning II om jordstationsutrustning för satellitkommunikation (se artikel 17.2), även måste nämnas i avdelning I om teleterminalutrustning, eftersom regeln är tillämplig på båda områdena (jfr i detta sammanhang artikel 4.2 i direktiv 93/97/EEG).
 - c) Det sista stycket i artikel 5, som börjar med orden "skall anses vara fall där det är motiverat ... " har flyttats åt höger till samma marginalläge som punkt g.
 - d) I bilaga VII har symbolen i de spanska, franska och svenska versionerna vänts, det vill säga placerats rättvänd.

⁽¹⁾ KOM(95) 612 slutlig 95/0309 COD.

⁽²⁾ EGT C 204, 15.7.1996, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 166, 10.9.1996, s. 60.

e) I bilaga XI

- har hänvisningen till artikel 5 i spalten "Detta direktiv" delats upp i hänvisningar till artikel 5 a respektive artikel 5 b–g,
 - har hänvisningen till artikel 4 a i spalten "Direktiv 91/263/EEG" delats upp i hänvisningar till artikel 4 första stycket a respektive artikel 4 första stycket b–g och andra stycket,
 - har det i spalten "Direktiv 93/97/EEG", i höjd med hänvisningen till artikel 5 a i spalten "Detta direktiv" införts en hänvisning med lydelsen "Artikel 4.2". I samma spalt har "8.1 och 8.2" införts efter hänvisningen till artikel 8.
-